

עלון הזית 2014

קיבוץ גזית, עלון מספר 1312, 25.04.2014

“געגוע אינסופי”
מילים: רחל שפירא.

למצוא את הדרך,
להיות ראויים.
לזכור ולשמור
ולדבוק בחיים.
ימים ושנים
משאירים סימנים.
צרוכים השמות,
הבעות הפנים.

למצוא את הדרך,
להיות ראויים.
לזכור ולשמור
ולדבוק בחיים.

לפקוח עיניים
כל יום מחדש
גם אם מעין
הדמעות לא יבש.

הגעגוע אינסופי הוא
ולעולם לא יעזוב.
הרי הוא חלק מעצמנו
בן משפחה חבר קרוב.

צילום: אילנה מ.ק

פסח בגזית

דבר העורכת

כרמית רזיאל מאיר

יש את הרגע הזה, שפסח כמעט נגמר, ומסביב הארץ מתחילה להתמלא בדגלים. כל מי שחי בארץ הזו מכיר את הרגע הזה. הרגע שבו שמחת החג שנגמר ויום העצמאות שמתקרב דוהה מעט, הרגע שבו העצב, שתמיד נמצא שם בפנים, מזדחל ועולה ולאט נוצר גוש המחנק הזה בגרון. הרגע שבו הזכרונות, המחשבות, השמות מתחילים לעלות... העלון הפעם נע בין ימי הזכרון ליום העצמאות.

השואה, עבר מול הווה, דרך עיניו של עופר לפידות, שהיה שותף השנה למסע "עדים במדים". אני מודה לעופר על הכתבה המעמיקה והנכונות לשתף בה את הקיבוץ. ותודה לחיים שורר שהיה החוט המקשר.

בכתבה המרכזית השנייה, מפגש עם חופית קשת. המחשבה לראיין את חופית התגבשה כשהתחלנו לחשוב על העלון של ימי הזיכרון. ימים רבים לקח עד שפנית אליה, לא הייתי בטוחה שהיא תסכים, שהחשיפה הזו תהיה לה נוחה.

השארנו בידיה להציב לנו גבולות, מה לשאול ומה לכתוב.

תודה חופית. אני כל כך מעריכה את הנכונות, הפתיחות והשיתוף. אני מאושרת שבחרת להקים כאן בית, יחד עם הילדים ועם אורן ולהיות חלק מהקהילה שלנו בגזית.

לכבוד יום העצמאות הזמנו את ילדי גן "חרוב" לברך את המדינה. תודה לנועם קורל ולבנת על התחקיר התיעוד והצילום.

תודה לעמוס ואביבה דימינשטיין שמצטרפים אל צוות כותבי הטורים, עם הטור "טיול שבת".

מזל טוב לקרן לובנפלד על לידת הבן!

(הטור של קרן יוצא לחופשה וישוב בקייץ), ותודה גדולה לליאת מטה שמחליפה את קרן במלאכת ההגה של העלון. תודה לצבי.הולצמן על התמונות מליל הסדר וחפירות היסודות.

קריאה נעימה ושבת שלום

כרמית רזיאל - מאיר

עלון גזית

עורכת: כרמית רזיאל מאיר

מערכת: תמר ד., קרן ל., נטע צ., אילנה מ.ק.

עיצוב גרפי: אילנה מ.ק.

מייל: alon.k.gazit@gmail.com

ת.ד.: 265

פינת הזיכרון

שושנה אברהמי 08.04.2011

משה אברמוביץ 11.04.2008

דוד אלטמן 19.04.2008

בטי אשל 16.04.2010

אלעד ליטוק 14.04.2001

יהיה זכרם ברוך!

הקיבוץ מידע מקיף ומייצג יותר, שיהיה לעזר להנהלת הקיבוץ ויוכל לסייע בבניית הקהילה וחיזוקה בשנים הבאות.

חג עצמאות שמח

עמרי סאל – מנהל קהילה קיבוץ גזית

חברים יקרים-

בכדי לתת מענה מקסימאלי לבעיית היתושים בגזית, אנו זקוקים לשיתוף פעולה של החברים.

אנא בדוקי האם קיים מקור של מים עומדים באזור ביתכם והודיעו לנו בהקדם לפלאפון #277

או למספר 050-6575043 .

(במידה ויש אפשרות לשפוך את המים עצמאית אנא עשו זאת)

תודה על שיתוף הפעולה

שרותי תברואה גזית

• החודש נפרדנו בצער מהרבט וסרשטיין ומנחמה וסרמן. ברצוני להשתתף בצערן של המשפחות. יהי זכרם ברוך.

1. קרנות השתלמות –

• בנושא מטפלים – רבקה וילנד, עמרי סאל, נועה שביט עוז, שחר רותם.

• אנו ממשיכים באיסוף מידע ופדיון קרנות. השלבים בעבודה: * איסוף מידע על הקרן – חבר המקבל דו"ח מקרן ההשתלמות מעביר אותו לצוות המטפל או לת.ד. 111.

* מילוי טופס והחתמת החבר.

* פדיון הקרן לחשבון הקיבוץ.

* עם קבלת הכסף - ביצוע גמר חשבון עם החבר והעברת החלק המגיע לחבר בהתאם להחלטות הקיבוץ בעניין.

אנו שבים ומבקשים מחברים להעביר לצוות כל מידע שמתקבל מהקרן, כדי שנוכל לטפל באופן השקוף והמשתף ביותר.

2. נהלים בענפי גזית –

התחלנו בבניית נהלים בענפים. בשלב ראשון אנו אוספים מידע על אופן העבודה הקיים ובהמשך נגבש שיטות עבודה מקובלות בהתאם לענפים השונים.

3. משק המים –

בשל שנת הבצורת ספגו השנה משק המים והחקלאות במדינה מכה קשה. לקראת הקיץ הבא על כולנו להקפיד לצרוך מים לבית ולגינות שבסביבתו באופן שקול וחסכני. מעבר לאחריות הלאומית, מדובר בסכומי כסף גבוהים אשר משולמים מתקציב הקהילה. בנושא זה בוצעה גם שיחה ראשונה עם אסף. ל. וגם בסביבת הקיבוץ נבחן מחדש השימוש במים תוך מטרה לייעל את אופן הצריכה ככל שניתן (יש לציין כי ענף הנוי עשה בתחום זה שיפור ניכר בשנים האחרונות ע"י שימוש בברזי השקיה אוטומטיים)

4. שאלונים בנושא חקר קיבוצי –

שלושה חוקרים משלוש אוניברסיטאות (העברית, חיפה ובן-גוריון) חברו יחד לחקור את השינויים שעוברים על הקיבוצים בשנים האחרונות, מההיבטים הארגוניים והחברתיים לנוכח הצמיחה הדמוגרפית, קליטת הבנים בחזרה לקיבוץ ועוד. תחילה ראינו מנהלי קהילה ב-30 קיבוצי המחקר (ואני ביניהם). כעת עברו לשלב הבא, חלוקת שאלונים לכלל האוכלוסייה בקיבוץ, בכל הסטטוסים הקיימים: חברים, תושבים זמניים, תושבי קבע שאינם חברים וכו' השאלונים הם אנונימיים.

חשיבות רבה יש למספר גדול ככל האפשר של תשובות ולשם קבלת מענה רחב ככל האפשר מונתה טלי גורן-ספיר, לעבור בבתי החברים והתושבים ולאסוף מהם את השאלונים המלאים, לאחר שיופצו בתאי הדואר.

לאחר שיתקבלו נתונים מכל הקיבוצים יערך עיבוד של החומר ונוכל לקבל מידע אודות השינויים וקבלת ההחלטות בקיבוץ שלנו ביחס לקיבוצים האחרים המשתתפים במחקר. ככל שמילוי השאלונים בקיבוץ יהיה רחב יותר, כך יתאפשר להעביר לרשות

אותך עמוק יותר כהורה, כבן וכאיש משפחה. נתקלתי בספר שאני קורא בפסקה שהיטיבה לתאר, בחייו של אדם, את הערך שאנו נותנים לדברים, אשר לעתים הם מובנים מאליהם ואינינו נותנים עליהם דעתנו ... נכתב: "מהות החיים אינה מה שאנו מקבלים, כי אם מה שנלקח מעמנו".

את, אמא שלי, שהיתמות והשכול – האובדן – שרטטו את קווי המתאר של חייך, מצאת את כוחות הנפש לצמוח מן האפר כל פעם מחדש, לקבל את גורלך, להשלים עמו ולהמשיך הלאה. אותנו, ילדייך, לא שיתפת בצערך ולא יכולת לחלוק עמנו את העצב האינסופי. רצית שחיינו יהיו מאושרים ומלאי שמחה ללא נטל שהכביד על ליבך ונפשך.

אמא, היית אישה קטנה בגוף שהכיל נשמה ענקית. אהבתך ודאגתך האינסופית לאבא, לילדייך ולנכדייך, המלווה בחרדה עמוקה, עטפה אותנו תמיד ובכל מקום. היית אישה של ספר. על השידה ליד מיטתך תמיד היו מונחים ספרים שקראת, גם כשכהו עינייך ולא יכולת כבר לאחוז בספר בידייך.

השפה העברית הקסימה אותך וידעת לתאר, עד ימיך האחרונים, באופן חד ואירוני את תחושותייך ומחשבותייך. ההומור הדק, והכל כך מדויק, בו השתמשת כדי לקבל עלייך את המצב כמות שהוא, הקסים את סובבייך עד ימיך האחרונים במ התכנסות בשתיקתך. זכינו להיות לך. אהבנו אותך.

אסו

סבתא יקרה שלי

אף פעם לא חשבתי שיום זה יגיע, שלא אראה אותך יותר... תמיד חשבתי שתהיי איתי בכל שלב ובכל מכשול. היה לי קשה ומכאיב לראות אותך בשנה האחרונה, שלא זכרת אותי. אך בכל זאת חייכת אלי בחום ונישקת אותי.

סבתא, בפעם האחרונה שדיברתי אתך ישבנו עם סבא בחוץ, הסתכלנו על האנשים שבאו והלכו ופתאום פנית אל סבא ואמרת לו: "נכון שהיא דומה למיקה?" וסבא צחק מכך ואני אמרתי לך: "סבתא אני מיקה, פשוט התבגרת" ואת חייכת והיית מאושרת. כך אני זוכרת אותך מאז שהייתי קטנה, מחייכת ומאושרת איתי. עברת חיים לא קלים ולא פשוטים, אני יודעת, ובכל זאת המשכת בחייך ופינקת את נכדייך ונכדותייך. אמרת בכל הזדמנות, שאנחנו האושר שלך.

היית קונה לי הפתעות שהיו ממלאות אותי שמחה, היית מסרקת את שערי בעדינות רבה, שלא יכאב.

סבתא, לא הספקתי לדבר אתך, אבל זכיתי להיפרד ממך ליד מיטתך. ליטפתי אותך ואמרתי לך כמה שאני אוהבת אותך ושלא אשכח לעולם את כל מה שעשית בשבילי, ושאת היית הסבתא הטובה בעולם. נישקתי אותך בפעם האחרונה, התחלתי ללכת ונעצרת, הסתכלתי על מיטתך מתקשה להבין שזו הפעם האחרונה שאראה אותך ...

סבתא, אני מקווה שטוב לך היכן שאת נמצאת. תדעי שתמיד תהיי בלב שלי.

תודה על הילדות המקסימה שחוויתי בקרבתך. אוהבת אותך לעולמים.

מיקה

אמא אהובה שלי

אינני זוכרת את הרגעים הראשונים בהם הגחתי לאוויר העולם, אבל אני יודעת שהחיבור בינינו היה מייד.

אני זוכרת שתמיד אמרתי לעצמי שאת הגיבורה שלי, כי ראיתי איך את מתמודדת עם חיים לא קלים. הרי, בגיל כה צעיר פגשת את הרוע והאכזריות הגדולים ביותר; איבדת משפחה ועולמך חרב, אבל את בחרת, מתוך אישיותך המיוחדת, לא להישאב מטה, אלא לחיות את החיים במלואם.

יכולתך המדהימה לתת ולהעניק בשקט ובצניעות, תמיד לחשוב על אחרים ולא על עצמך, הסתפקותך במועט ובצנוע, הרצון שלך שכולם ירגישו בטוב ... לא דיברת הרבה אבל עשית המון. הייתה לך תושייה מופלאה לפתור כל בעיה שהייתה נקרת בדרכך ולהתגבר על המכשולים, תמיד ביסודיות ועד הסוף.

נועה, נכדתך, אמרה אתמול שהיית טהורה ולידך אפשר היה להרגיש בן אדם טוב יותר.

נכדייך ונכדותייך כל כך שמחו לבוא אל ביתך וכל כך אהבו אותך.

כאשר איבדת את רוני חרב עלייך עולמך בשנית ואת נשאת עמך עצב עמוק וצלקת שלא הגלידה. אך שוב מצאת את הכוחות, אולי בשבילנו, להמשיך ... אם כי העצב כבר נשזר בנפשך ולא הרפה.

החיבור ביך לבין אבא היה דבר נדיר; שניכם הענקתם זה לזו אור, אהבה וחברות עמוקה עד יומך האחרון. את טיפלת באבא במסירות ובידיעה ברורה כי כך נכון לעשות – עד שלא יכולת עוד.

משפט שחזרת ואמרת לי בילדותי נחרט בזיכרוני: "בושם טוב מגיע בבקבוקים קטנים".

וזו היית את – אישה קטנה מלאה בטוב. רסיסי הבושם שלך ורוח אישיותך המיוחדת דבקו לעד בנו, ילדייך ונכדייך, שכה אהבוך, וילוו אותנו בחיינו.

נוחי בשלום ושלווה שכה ביקשת לך, אמא אהובה שלי.

אפרת

אמא יקרה

בילדותי היו לנו שנים מאושרות, אחר כך באו שנים של עצב עמוק ושתיקות ארוכות ...

עם לידתו של רון שלי, הרגשתי שכמו נולדת גם את מחדש וחזרו האושר והשמחה לחייך.

הקרבה והקשר בינינו התחזקו והיו לאחרים. הייתי מסוגל להבין

שלך לאהוב את המקום הזה ואני מלא הערכה לשלמות שבה חיית על פי הדרך שבחרת והאמנת בה בכל הלב. היית אדם שקל לאהוב אותו, נח לבריות, חביב, שמח בחלקו ואופטימי מאוד. היית גאה בעולם שלך; בקיבוץ, במשפחה, באמא ובנו, ילדיך. היית גם סבא טוב שהנכדים אהבו מאוד. אני אזכור אותך תמיד כאיש יצירה, איש שייצר דברים חדשים יש מאין.

נילי: האמת ובלי להתבייש אתה דמות להערצה. לא רק בגלל שעשית, בניית ויצרת. אלא ובעיקר בגלל הרוח שבך, החזון, הראייה לרחוק ולפני הכל מחשבה תחילה – איזה אישיות! אישיות מלאה בסבלנות, אף פעם לא שבע מלשמוע מחשבה או רעיון חדש. מורה, מחנך ומסביר בחדס, מתעניין בסטודנטים אך סולד מעצלנות ובורות. מוכן לעזור לכל אחד עד השמיים ובחזרה.

אבא יקר, מיצית את החיים, אתה ענק, טוב לב, איש מרתק. הלוואי שחלק מהתכונות שלך עברו אלינו. היית ונשארת נמר – שקט אך לוחם, רואה למרחוק אך מתכנן את צעדיו היטב.

מפי נכדיו:

אלה: אהבתי את האופטימיות שלך, האהבה לחיים, לאוכל, לנכדים, לשיחות על החיים והעיניים היפות שלך שאף אחד לא קיבל. סבא היית בן אדם גדול, אישיות, דמות להערצה, בניית את הקיבוץ, כתבת ספרים ועוד רבים מעשיך שגרמו לך להיות מי שאתה.

אני אוהבת אותך וגאה על הדרך ועל המשפחה שהקמת, אנחנו נמשיך ונזכור.

נשיקות נמר, צ'או לינדו.

ולסיום, מפי נכדתו דפנה:

"בשפת הרברט עמנואל וסרשטיין הרשו לי לומר שהיות והמלאכה הסתיימה לעת עתה, חשוב שנזכור את המשפט שתלוי לו בשולחן כתיבה: La Vida sana, es mas larga, pero mas aburida! החיים הבריאים הם ארוכים יותר אבל גם משעממים יותר!

אני מאחלת לכולנו שכמו סבא שלנו, נמשיך לחפש, להתעניין, להסתכל על הכל בהומור ורוח טובה, לבחור בתחום אחד ולא לוותר על אחר, לדעת להיות מאושרים ממה שיש וממה שעוד נגיע אליו.

הרב רט נולד ב 26 בינואר 1930, בבואנוס איירס, בן בכור למרדכי ואסתר וסרשטיין. נפטר ב 7 באפריל 2014 והוא בן 84.

בגיל 16 הצטרף לתנועת השומר הצעיר, לקבוצה שלימים הקימה את קיבוץ גזית. את שושנה הכיר בתנועה וכשעלו ארצה, במרץ 1950 כבר היו זוג.

על הלימודים: שהגיע לגזית השתלב בעבודה במוסך ולימים הפך לרכז המוסך. בסביבות גיל 30 התחיל ללמוד הנדסת מכונות בטכניון במקביל לעבודתו במוסך. באותה תקופה פיתח מדשנת שמרכיבים בחלקו הקדמי של הטרקטור ועל כך היה מועמד לפרס 'קפלן'.

על השליחות: בשנת 1967, כשהיה בן 37, יצא עם משפחתו לשליחות של התנועה בארגנטינה ל 3 שנים. רבים מחניכיו עלו ארצה ובאו להתיישב בגזית.

מפי החבר ישראל מאש "הקשר שלנו התחיל בשנת 1967 כשהגענו לבואנוס איירס. אתה כשליח לתנועה שלנו שלימים הפכה ל"בדרך" ואני בוגר בן 20 שמיד מצאתי אתך שפה משותפת, הרבה מעבר ליחסים בין שליח תנועת נוער לבוגר מן המניין. יתכן כי היותי יתום מאב, גרמה לי לראות בך דמות של אבא שכבר לא היה לי או בגלל האופי שלך, שנתת להרגיש תמיד שאפשר לדבר אתך על הנושאים הכי אישיים ללא חשש וללא מגבלות של דיסטנס כלשהן. ומאותו הזמן ועד החודשים האחרונים, היית תמיד על ידי, בצמתים הכי משמעותיים בחיי."

על המפעל: כששבו ארצה, הוטל עליו לחפש מפעל תעשייתי לקיבוץ. הרברט פרסם מודעה בעיתון: "קיבוץ מחפש מפעל" ומצא את המפעל שלימים העתיק את מיקומו והפך ל"פלזית". היה מנהל הייצור הראשון של המפעל ועסק ברכישת הציוד הראשוני ל"פלזית".

מחוץ לקיבוץ: היה ממקימי המכללה הראשונה להנדסאי פלסטיקה ב'רופין' והמשיך ללמד גם כשב"ה"ס לפלסטיקה עבר לשנקר. במקביל, כתב מספר ספרים מקצועיים בנושא השיחול. בשנות ה 70 לחייו ניהל מטעם שנקר את מגמת לימודי הפלסטיק במכללה האיטלקית בעפולה וזכה להערכה רבה מתלמידיו.

מפי ילדיו:

אורי: בשבילך כל הקיבוץ היה הבית ואני למדתי דרך העיניים

ימי חופש מחוברת מודל גזית:

יתרות חופשה בעבודה בענף קבוע: על פי מודל גזית, עמוד 30 סעיף 3.7, "ניתן לצבור ימי חופשה עד לכפל החופשה השנתית. באחריות החבר ומנהל הענף לוודא ניצול ימי החופשה על מנת למנוע את מחיקתם."

חידוד נוהל צבירת ימי חופשה שנתית:

חבר, אשר יתרת ימי חופשתו עומדת על כפל ימי החופשה השנתית, יהיה עליו לצאת לחופש ולנצל את ימי החופשה שנצברו. במידה והחבר יחליט שלא לצאת לחופש, לא יתאפשר לו המשך צבירת ימי חופשה נוספים מעבר לכפל החופשה השנתית. באחריות מנהל הענף לשלוח לעובד מכתב, המציין כי עליו לנצל את ימי החופשה שצבר עד למועד האמור.

• במעבר מענף לענף ימי החופש אשר נצברו ע"י החבר יינתנו לו כשווים בכסף (יפדו) ויכנסו למודל. צבירת ימי חופשה מחודשת תחל מרגע השתלבות החבר בענף חדש.

• עד דצמבר 2014 חברים מתבקשים לנצל ימי חופש הקיימים מעבר ליתרה המורשת. ראה לעיל נוהל צבירת ימי חופשה.

• בחודש ינואר 2015 ימי חופש מעבר לצבירה המורשת ימחקו.

• כל חברי הקבוץ מחויבים בדווח למערכת בימי חופשה שמנוצלים. (היעדרות אינו יום חופש)

• יזמים- אינם צוברים או גורעים ימי חופשה. יתרות קיימות יכול היזם לבקש לפדותם או להמתין לסיום עבודתו ביזמות.

• חברים העובדים משרה חלקית ומקבלים השלמה למינימום במודל וקיימת להם יתרה מעל לנוהל, בכל חודש עד חודש דצמבר ירשמו ימי חופש בתשלום מהקהילה לצמצום היתרה.

• במעבר ממשרה מלאה למשרה חלקית יתבצע פדיון של ימי חופש עד לתקרה המותרת עפ"י אחוז המשרה.

• יזמים בקהילה לא צוברים ימי חופש וגם לא נדרשים לדווח על ימי חופש.

• עובדים בחשבונית אינם צוברים ימי חופש. מודל גזית, עמוד 29, סעיף 3.1, "הזכאות לימי חופשה בענפי הקיבוץ תיקבע על פי המפתח הבא:

ימי חופשה לשנה		גיל החבר
5 ימי עבודה בשבוע	6 ימי עבודה בשבוע	
14 ($2^* = 28$)	16 ($2^* = 32$)	18 - 30
16 ($2^* = 32$)	19 ($2^* = 38$)	31 - 45
22 ($2^* = 42$)	24 ($2^* = 48$)	46 - ועד גיל פרישה

צוות מש"א מצומצם

מנהל עסקי, מנהל קהילה, מנהלת מש"א, חשבת שכר.

הקמת "אגף בינוי ותשתיות": (כפוף לקהילה)

בהמשך לתהליך שהחל לפני כשנה וחצי ונעצר עקב חילוף תפקידים מרובה, אנו יוצאים לדרך ליישומו של פרק אחד מהמלצות שהובאו בפני הקיבוץ.

במהלך החודשים האחרונים עברנו שוב על המטרה והרעיון הבסיסי שעומד מאחורי הקמת אגף זה. השינוי המוצע:

לאגד את ענפי העזר והשרות הרלוונטיים במסגרת הקהילה, במבנה ארגוני שייקרא אגף בינוי ותשתיות.

מטרות:

1 שיפור השירות ללקוחות – חברי קיבוץ, וענפים.

2. תיאום התכנון והביצוע – טווח קצר וארוך.

3. שיפור התיאום והעבודה מול הגורמים המנהלים בקיבוץ.

4. חסכון כספי – כ"א, קבלנים, רכש.

אמצעים:

1. איחוד ענפי העזר והשירות לאגף שיקרא "בינוי ותשתיות".

2. ניהול מרכזי משותף, על ידי מנהל/ת ענף הבינוי.

3. שמירה על עצמאות וייחודיות הענפים השותפים.

הענפים באגף: בנין (אחזקה), חשמליה, אינסטלציה, נוי.

תפקיד מנהל/ת האגף (סיוון): כפיפות למנהל קהילה.

1. בנייה ויישום "קוד שירות" לפיו יעבוד האגף.

2. הכנה, יישום ובקרה של תקציב ותכנית השקעות משותפים.

3. קיום ישיבות צוות ופגישות עבודה קבועות.

4. תכנון משותף ותיאום עבודות.

5. ייצוג מול מנהל הקהילה/הנהלת הקהילה.

6. בקרה משותפת של דוחות תמחירים.

7. תיאום ובקרה להזמנה וביצוע עבודות קבלניות של גורמי

חוץ .

תפקיד מנהלי ענפים:

1. ניהול העובדים הקבועים בענף.

2. תכנון עבודה שוטף (יומי/שבועי)

3. רכש לעבודה שוטפת, ניהול תקציב הענף.

4. אחריות לשירות מקצועי והוגן ללקוחות, בהתאם ל"קוד

השירות" של האגף.

מתאמת אגף בינוי ותשתיות (בתפקיד: שירלי שכבר נמצאת

באופן חלקי בחשמליה ואנו מרחיבים את התפקיד):

כפיפות ישירה: מנהל/ת האגף

מטלות - תחומי אחריות:

• מנהלת משרד אגף בינוי ותשתיות.

• קבלת פניות והעברתם לבעלי המקצוע- פתיחת קריאות

שירות. (קיים במערכת מחשוב גזית) ודווח ללקוחות על זמני

הטיפול.

• מתן ללקוח מחיר עלות העבודה בעבודה פרטית.

• מכוונת עבודות לפעילות התמחרנות המתאימה.

• קשר עם הנהלת חשבונות.

• מעבר על דוחות העבודה ולהעביר אישורי המנהלים לרישום

עבודה.

• תאום פגישות על פי בקשת מנהל/ת האגף.

• תיוק החומר באגף.

• קבלת הזמנות ממנהלי הענפים להזמנה מול ספקים.

הנושא עבר אישור בהנהלת קהילה.

אנו נתחיל את העבודה לאחר ההרחבה במשרדי הבינוי וכמובן

נפרסם וניידע את הציבור.

פעילויות בחודש אפריל:

• הסדנה ליוצאים לפנסיה תחל ב 24.04.2014.

חמישה מפגשים במועדון לחבר בין השעות 17:30-19:30

יועד לחברים שעומדים לצאת בשנה הקרובה וכאלו שיצאו

בשנתיים האחרונות.

• כתיבת נהלי עבודה עם כל מנהלי הענפים בגזית (פרטני).

• סיום כתיבת אבני דרך ליזמים בגזית .

דרושים:

תשבצנים בענף המזון- מטבח, מכונת כלים.

פתיחת מועדון ימי שישי ושלישי ערב.

שבת 3/05
ארוחה עסקית
מונדיאל 6:
"ספרד"

שבת 10/5
ארוחה עסקית
מונדיאל 7:
"יוון"

שבת 17/5
ארוחה עסקית
מונדיאל 8:
"מקסיקו"

שבת 26/4 ארוחה עסקית
מונדיאל 5: "רוסיה"

קב' פנים: דג מלוח, לחם שחור, וודקה
ביף סטרוגנוף
וורניקס תפוחי אדמה
ז'ארקויה
פלמיני בשר
קולביאקה
סלמון הים השחור
פרושקי בשר
מרק בורשט עם שמנת
סלטים: אוליביה, רוסי,
חמוצים, תפוחי אדמה, גזר
קינוח: לטקנס

חפירת יסודות בשכונה החדשה...

חדש במועדון לחבר

מורן פרג'

אנחנו מתכוונים לנסות ולהחליף את מכונת הקפה הוותיקה שלנו במכונת קפה אוטומאטית (קפה לוונדר).

המטרה היא, לייעל ולהוזיל עלויות עובדים במועדון. המכונה החדשה תהיה בשירות עצמי, והחבר יכין לעצמו את הקפה לפי טעמו. המכונה מציעה מגוון אפשרויות של קפה, והיא עובדת על בסיס חלב טרי, ולא על בסיס אבקות, כפי שעובדות מכונות אחרות. כאשר מכונת הקפה תגיע, היא תעמוד לחודש ניסיון, במקביל למכונה הקיימת. אנחנו נשמע את תגובות החברים על איכות המכונה והקפה. בכוונתנו לקיים סקר, כשהמשתמשים יביעו את דעתם על החידוש באמצעות פתקים שיכניסו לתיבה שתוכן לצורך העניין.

אם המכונה תהיה מוצלחת והציבור יהיה מרוצה ממנה, נבדוק בעתיד אפשרות למכונת קפה נוספת בשירות עצמי.

נשמח לענות על כל שאלה בנושא, ושיהיה בהצלחה!

לפני שנים רבות הוחלט להקדיש את כספי הפיצויים, שהעבירו לקיבוץ ניצולי השואה, שנותרו בחיים, כדי להקים ספרייה יפה והולמת, שראשה בעננים, ויסודותיה על אדמת גזית, יציבים ואיתנים. בחלל שנוצר מתחת למבנה, סוכם בינתיים, תישתל צמחיה מיוחדת, הצורכת שפע של מים. חליפות העתים וחילופי אוריינטציה אצל עובדי הנוי, גרמו להזנחה מתמשכת, והצמחייה היפה, אבוי, הלכה וכמשה, כשהירוק הופך חום ואפור, עד שנפלה החלטה, שחייבים לעקור. ומאז הפכה הפינה הזאת, שבמרכז חיי החברה, למחסן גרוטאות ואשפה עם חזות מכוערת נורא. והנה, רצה המזל הטוב, והזוג השוויצרי צ'לה ולוך, בקשו לדעת איך אפשר לסייע, ומה חשוב ונחוץ. תשובתנו הנועזת לשניים חצתה ימים וגבולות, כשביקשנו מעלית, כדי שכל הקיבוץ יוכל לעלות. המעלית נבנתה ושני התורמים הנפלאים זכו לשלט, שמקובע היטב על הקיר, שליד הדלת. הסכום שתרמו בני הזוג הספיק ואף הותיר, אחרי שהמעלית פילסה לה דרך באפולולית הפיר, ואז עלתה השאלה, איך נשתמש בסכום שהתפנה לטובת הציבור וגם לטובת, אבוי, אותה הפינה. במשך ארבע שנים התארך פרק הדיונים ונמשך, עד שסוכם – תוקם פינת משחקים לגיל הרך, עם תוספת צנועה מתקציב הקהילה, להשלמת החסר כדי שיקום ויתממש המהפך בחצר. והנה, שוב שיחק לנו המזל הטוב, ורונית וקרן התנדבו לטפל בתוכנית המוצעת ובכספי הקרן, ולמרות ההיריון המתקדם ועניינים של גהות, הן התחילו להתרוצץ מיצרן ליצרן ללא ליאות. סיון יעצה וגיבתה לאורך הדרך, כאשת מקצוע, מופיעה ונעלמת כמלאך על כנפי הקטנוע. רונית וקרן לא ויתרו על מה שחשבו למתאים, והתעקשו בלהט על מחירים ותנאים. הן הדפו מתקפות בעזרת מילים ודמעות, נאבקות בהתנגדויות ובמגוון ניגודי דעות. סופו של דבר, בזכות העקשנות והאמונה, זכינו בגדול ויש לנו יופי של פינה, וכעת אפשר להתגאות ואף לברך על היש, שילדינו הפעוטים בגילאי שנתיים עד חמש, יוכלו לבלות בין מתקן למתקן במקום כה יפה, בעת שההורים משגיחים ולוגמים מכוס הקפה. גם אם עדיין לא נקשרו כל הקצוות, ופרטים אחרונים בינתיים מאלצים לחכות, אפשר להודות לשתיים ולמנהל הקהילה – וגם לברך על התוצאות המקסימות – מקסימות ועוד איך! לומר לכם ולכל הקיבוץ שזה נהדר, כשפרויקט שכזה מגיע לגמר, וכל שנותר הוא להוסיף מילים של תודה, ונתראה בקרוב בפרויקט הבא...

מיכל ק

בשעה טובה התחדשנו בפינה לגיל הרך!

* **הפינה מיועדת לגילאי 5-0 שנים.**

* **השימוש במתקנים הוא באחריות**

ההורים ובהשגחתם.

* **אין כניסה לבעלי חיים.**

אנא הקפידו על הכללים ושמרו על

המקום ומתקניו.

כמו בכל שנה, גם השנה אנחנו מחלקים לכל צרכני החשמל הביתיים בקיבוץ גזית, טופס לבחירת חיוב החשמל, בתעריף תעו"ז או בתעריף אחיד.

בהזדמנות זאת אני רוצה להוסיף מספר פרטים על כל מערכת מניית החשמל בקיבוץ גזית.

המערכת שלנו כולה מבוססת על קריאה ממוחשבת של נתוני הצריכה.

הדבר מאפשר לנו לאתר חריגות בקריאת המונים על ידי מעקב יומי על קריאות חריגות, שמאתר מונים שלא עובדים או כאלו שנותנים קריאות יתר לא סבירות. (זאת אומרת כמות חשמל לא סבירה לסוג הדירה והצריכה המקובלת בה).

מחירי החשמל כידוע נקבעים על ידי רשות החשמל ומופיעים באינטרנט באתר של חברת החשמל. גם מחירי התעו"ז וגם התעריף האחיד.

אם למישהו יש הרגשה שהמונה בביתו לא קורא נכון תמיד אפשר לפנות לחשמליה והמונה יבדק.

צריכת החשמל הביתית מושפעת מאוד מעונות השנה, עד פי שלוש יותר בעונות החורף והקיץ. זה לא ניתן לשינוי, אבל אם משתמשים בתעריף התעו"ז ניתן לחסוך ע"י הפעלה של מכשירים זוללי חשמל (כמו מכונות כביסה, מיבשי כביסה, מדיחי כלים, דודי מים חמים), בשעות השפל, שבהן המחיר נמוך משמעותית.

תשלום חודשי קבוע - 182.26 ש"ח (לא כולל מע"מ)
215.07 ש"ח (כולל מע"מ בשיעור 18%)

הגדרת שעות הצריכה ומחירי הקוט"ש

נמור שעות הפסגה שעות הנבוע שעות השפל

מטירה לפייסבוק...

כן, כן...

קיבוץ גזית עכשיו גם בפייסבוק!!!

התחדשנו בדף אבל מה?

עכשיו צריך למלא אותו...
לעלות לשם תמונות...
גם מפעם וגם מהיום!

תחרות צילומים יוצאת לדרך...

אנחנו-מחפשים תמונת נושא לדף הפייסבוק, אתם-מוזמנים לעלות תמונות של הקיבוץ לעמוד של גזית. התמונה שתקבל הכי הרבה לייקים תהיה תמונת הנושא. התחרות היא עד יום העצמאות.

סרקו את הקוד
תנו לנו לייק!

שלום רב.

לאחר מספר חודשים בהם לא הייתה מנהלת מזון פעילה, נבנה צוות חדש והמנהלת יצאה לדרך.

במנהלת שותפים: יהודית שדמון, לאוניד פרלמן, מעיין כהן, איתן. א (אקונום), עומרי. ס (מנהל קהילה) שחר רותם (תמחירן) ואנוכי.

אני מקווה שעבודת המנהלת החדשה תסייע לשרת היטב את קהל הצרכנים הגדול של ענף המזון.

בהזדמנות זו אני שב ומזכיר כי המנהלת פתוחה ומצפה לפניות מהציבור הרחב בהקשר לתפקוד הענף.

שנת 2013 הסתיימה במגמה חיובית מאד, נרשמה עלייה משמעותית בהיקף הפעילות של הענף, וגידול במספר הסועדים, כמו כן נרשמה מגמה חיובית בסיכום הפיננסי, והשנה הסתיימה במאזן חיובי.

כמובן שאנו מברכים על מגמה זו, ובראש וראשונה מברכים את איתן והצוות על העבודה המסורה והתוצאות היפות, וכמובן אתכם הסועדים.

אנו כמנהלת פועלים למנף את פעילות ענף המזון, להמשיך ולשרת את ציבור הלקוחות הגדול (חברים, ילדים, תושבים, שכירים, ענפים, אירועים), תוך שמירה על איכות מזון, המגוון, ועמידה בתקציב.

מדיניות מחירים - אנו בוחנים כל הזמן את המחירים של המנות השונות מתוך כוונה להוזיל לחבר/תושב את עלות הארוחה, מחיר המנה בנוי ממשתנים שונים, ואנו עושים עבודה בכדי לבחון פתרונות שונים להוזלה (דיווחים בדו"חות הבאים). באופן כללי ניתן לומר שמחירן של רוב המנות לא עלה בשנה האחרונה, ואף יש מנות רבות שמחירן ירד, חברים המעוניינים לבחון את המחירים יכולים לפנות לכל אחד מחברי המנהלת ואנו נציג את הרשימה לחבר.

ארוחה עסקית - לאחר יום העצמאות נתחיל בהגשת ארוחה עסקית יומית בארוחת הצהריים, הכוונה להציע ארוחה (מנה עיקרית יומית, תוספת פחמימה, מרק, וסלט קטן) עלות הארוחה לחבר תהיה 12 ₪, ולתושב 19 ₪, כוונתנו היא להביא לארוחת הצהריים סועדים נוספים שכיום לא מגיעים לחדר האוכל, התפריט היומי (עסקי) יפורסם בתחילת השבוע לצד התפריט הרגיל ואנו תקווה שאכן ציבור גדול יבוא לארוחת הצהריים. שאר המנות יוגשו כרגיל בכל יום.

מגוון מנות - בשנה האחרונה נוספו לתפריט מגוון מנות וזאת בכדי להעשיר את התפריט ולנסות לקלוע לקהל רחב כמה שניתן.

צוות המטבח עושה מאמצים להקפיד על טיב המנות וטעמן, כמו גם על היבטים בריאותיים כגון הפחתת שמן, הפחתת מלח, וצמצום שימוש בשימורים ומזון מוכן.

לאחרונה קיבלתי מספר הערות על כך שמגוון גדול של מנות (עיקריות) נגמר לפני השעה 13:00 שעה שעדיין סועדים מגיעים לארוחה ורוצים ליהנות ממגוון של מנות. הנושא מטופל יחד עם איתן ואני מקווה שבקרוב יורגש השינוי.

אחזקת מבנים - כידוע לכולם חדר האוכל והמטבח הם מבנים ישנים, ורמת התחזוקה הנוכחית אינה טובה, בכדי לשקם את המצב נדרשת השקעה כספית גדולה, אולם בהתאם לסדר

העדיפות שקבע גזית ההשקעה בחד"א תהיה רק לאחר סיום הבריכה והמועדון. עם עלויות אחזקה שוטפות גבוהות מאד, וכתוצאה מכך רמת השרות והחוויה למשתמש נפגעת.

המנהלת לקחה על עצמה לקדם שני נושאים דחופים בהיבט זה: ראשית, תכנון מחדש והערכות להחלפת מערך ההגשה (חם/קר). לנושא חשיבות עליונה, גם בריאותית, גם ויזואלית וגם כלכלית כיוון שהמערך הקיים יוצר פחיתים (מנות יבשות, ולא בטמפרטורה רצויה, ומנות שלא מוצגות יפה).

הנושא השני הוא שיפוץ השירותים בכניסה לחדר האוכל, השירותים שנבנו לפני 30 שנה נמצאים במצב לא טוב ואינם ממלאים את תפקידם כנדרש, גם פה יש הוצאות החזקה לא מבוטלות וקושי לתחזק את האזור.

אנו עובדים על תוכניות וכאשר יהיו כאלו נבדוק איך לקדם ולמממן.

רכש - ענף המזון יהיה הראשון בגזית ליישם תוכנית חדשה של שקיפות בנושאי רכש וניהול כספים.

הכוונה להקמת צוות שבו יהיו האקונום, אחראי מחסן וחבר נוסף לפחות, הצוות יתכנס בכדי לאשר ספקים שונים, להקפיד על עקרונות מסחר הוגן ויודא שכל מוצר נבחן אצל מספר ספקים, רק ספקים מורשים יעבדו עם המטבח על בסיס קבוע, בשקיפות מלאה, על בסיס איכות ומחיר בלבד, מול הספקים יחתם חוזה התקשרות.

בהזדמנות זו חשוב לי לציין שהענף כולו עובר מהפכת מחשוב, תהליך זה יאפשר ניהול מלאי יעיל וחסכוני יותר, ויאפשר מעקב שוטף על עלויות חומרי הגלם, זמינותם, התוכנה מפרקת את התפריט היומי למרכיביו ומאפשרת ניהול יעיל וחסכוני, ויוצרת נוהלי עבודה משותפים לכל העובדים במטבח.

ארוחות ערב - בישיבת המנהלת האחרונה החלטנו כי ארוחת ערב של יום שלישי תהיה במתכונת דומה לשבת בצהריים. הכוונה למתן אופציה של ארוחה עסקית במחיר אחיד (חברים/תושבים) הכוונה למשוך עוד הרבה משפחות לארוחה, וליהנות מאירוע חברתי גדול.

לאחר יום העצמאות נמסד את ארוחת יום חמישי בערב, הארוחה תהיה מבוססת על סבב של פיצה, פלאפל, ושווארמה (מתקן משומש נרכש), כולם מוזמנים.

יזמות - לאחר מספר שנים של ניסיון להקים יזמות בתחום שיווק בצקים ומוצרי מאפה, החלטנו לסגור את היזמות כיוון שאין לה צידוק כלכלי, נכון להיום הציוד וכוח האדם משרתים את הפעילות השוטפת של המטבח.

מכירת פחיות קולה, גלידות, מוצרי מאפה קפואים ומוצרים יבשים, עד היום כל המוצרים האלו חוייבו באופן רגיל דרך הקופה, בפועל לדעתנו זה מצב בעייתי כיוון שכל מה שעובר בקופה (רכש ע"י חבר) מקבל סבסוד, נראה לנו לא נכון ולא הגון שכלל האוכלוסייה תממן (סובסידיה) למוצרים אלו. לא זו הייתה כוונת המשורר, הסבסוד נועד לארוחות ולמזון שמבושל ע"י המטבח ומוגש לכל החברים.

לסיום, כל חבר שיש לו שאלה או הערה, מוזמן לפנות אלי או לכל אחד מחברי המנהלת, מטרתנו לשמוע כמה שיותר חברים ודעות שונות.

זהו לפעם, תודה רבה ובתאבון לכולם.

בחודש האחרון התקיימו שתי ישיבות מנהלת אשר עסקו ב:

1. דו"ח ביקורת על מערך החינוך
2. תהליך בדיקה ולמידה בנושא החינוך הבלתי פורמלי בקיבוץ גזית.

דו"ח ביקורת:

בהתאם לתכנית העבודה עם ועדת הביקורת של הקיבוץ והנהלת הקהילה, נערכה במחצית השנייה של שנת 2013, ביקורת חיצונית בנושא מערך החינוך של קיבוץ גזית. חברי מנהלת החינוך עברו על הדו"ח המלא שנשלח על ידי המבקר החיצוני, אשר מתיתיהו, תוך התייחסות לסעיפים השונים המציינים בסך הכל תמונה חיובית מן המערכת ולצידה את הנקודות הדורשות התאמה, שיפור ושינוי.

"הביקורת מציינת בסיפוק כי מצאה מערך חינוך מקצועי, איכותי ויעיל. בראש המערך עומדים מנהלים מיומנים, בעלי השכלה, הכשרה וניסיון בחינוך. צוות המובילות, הגננות, המטפלות והמדריכים הינם אנשים בעלי כישורים מתאימים ומוטיבציה גבוהה לתרום ולקדם את המערכת."

בין הנקודות לשינוי מצויין בדו"ח המצב שנוצר בו יו"ר מנהלת החינוך הינה גם מנהלת הגיל הרך של המערכת, דבר שאינו נכון מבחינה ניהולית בשל ניגוד אינטרסים שיכולים להתעורר. חברי המינהלת שיבחו את עצם היוזמה של הדו"ח וציינו לטובה את תפקוד מערכת החינוך שעושה רבות על מנת לתת מענה מקצועי והולם לילדים ולהורים וכמו כן התייחסו גם לנקודות הדורשות שיפור. בנושא החלפת היו"ר, הנושא מטופל ועומד על שולחנה של מנהלת משאבי אנוש.

תהליך בדיקה ולמידה בנושא חינוך בלתי פורמלי בגזית: צוות מצומצם אשר כלל את מנהלת החינוך, דבי עצמון, חברי המנהלת מאיה לייטון ואהוד בן אבי ורכזות החינוך הבלתי פורמלי בקיבוץ, דנה רזיאל, נועה לוין ויואנה רובין קיים מספר מפגשי הכנה במטרה ליצור טיוטה למסמך ובו התשתית העקרונית: חזון, יעוד ומטרות של החינוך החברתי. הטיוטה הוצגה בישיבת המינהלת אליה הוזמן עילם בר-לב, רכז החינוך הבלתי פורמלי של התנועה הקיבוצית. חברי המנהלת התייחסו לסעיפים השונים, העירו הערות והביעו את עמדתם בנוגע לתפקיד ויעוד החינוך הבלתי פורמלי בגזית. ההערות רוכזו ויחזרו לצוות המכין.

לאחר שלב הבירור הפנימי וניסוח מסמך מסכם בכוונתנו להציג אותו בפני ההורים וחברי הקיבוץ במטרה לשתף את הקהילה, לשמוע ולהשמיע. עילם בר-לב ימשיך ללוות את תהליך.

פרויקט קהילתי של ליווי אימהות בחופשת לידה: "קהילה בריאה"

בחודשים האחרונים עסקנו במערכת הגיל הרך בחשיבה לקראת יצירת דגם לליווי אימהות בחופשת הלידה מתוך הבנה לחשיבות הקשר הנבנה כבר אז בין מערכת החינוך והקהילה לבין כל משפחה.

שנים רבות מטפלת בית התינוקות לקחה על עצמה את תפקיד ההדרכה והליווי יחד עם אחות טיפת חלב, כאשר בעבר מרבית האימהות שהו בבית בחופשת לידה לתקופה של כשלושה חודשים.

כיום אמהות נמצאות 6 חודשים בחופשה ולעיתים אף יותר. האוכלוסייה השתנתה, מעט חברות קיבוץ, בנות זוג של בני קיבוץ, בנות קיבוץ, חברי צמיחה דמוגרפית בעצמאות כלכלית ואמהות במעמד של תושבות. מובילת בית התינוקות אינה חברת קיבוץ ואינה יכולה ללוות את היולדות בשעות אחר הצהריים. בנוסף לכך חשוב להדגיש שבשנים האחרונות גברה המודעות של כל העוסקים בתחום על כך שלאם בזמן חופשת לידה צרכים ייחודיים בנוגע לתינוק ולעצמה.

מה קורה היום?

צוות בית התינוקות יוצר קשר ראשוני עם היולדת לאחר חזרתה מבית החולים. מוניקה מזמינה את האמהות עם התינוקות ל"פינה חמה בחדר הירוק" פעם בשבוע, אליה מצטרפות גם אימהות מהסביבה.

הליווי המוצע:

להמשיך עם הקיים ולהוסיף:

1. ליווי האם והתינוק בחודש הראשון לאחר הלידה. באחריות ג'ודי.
2. פיתוח פרויקט "מאם לאם" בגזית על ידי גיוס מתנדבות בקרב אמהות בוגרות במטרה ללוות את היולדת בביתה על פי צרכיה ולהוות עבורה אוזן קשבת. באחריות מוניקה.
3. פעילויות העשרה שונות בתשלום: הרצאות של בעלי מקצוע שונים, סדנאות וכו'.
4. יצירת פורום למעקב אחר התוכנית והתאמתה על פי הצרכים העולים מן השטח שיכלול את: מנהלת החינוך (דבי), מנהלת הגיל הרך (עליזה), מובילה בבית התינוקות (יעל), אחות טיפת חלב (דליה), ג'ודי ומוניקה.

ילדי גן חרוב מברכים את המדינה לקראת יום העצמאות:

ינאי אלעזר: שיהיה לך כייף ביום
הולדת ושיהיו לך עוד חיות טרף

בן כהן: לקיבוץ ישראל שיצמחו
מסביבך הרבה פרחים וצמחים,
שיהיו לך המון חברים ושכולם
יאהבו אותך.

גלי פלדנר: שיהיו לך
המון חברים ואני
אוהב אותך.

רותם כגן: שיהיו
הרבה בעלי חיים.

גיל אלרום: שתשאר
מדינה טובה, שהדברים
בה ישארו טובים

עמית בן אבי:
שיאהבו אותך המון

דניאל מלכין: שיהיה כיף בגזית,
שתהיי מדינה יקרה ושיהיה בך
כיף. שביום העצמאות תיזהרי
לא להיפגע מהזיקוקים ושנאהב
אותך מאוד מאוד.

עלמא גורן: שנאהב את
עם ישראל ושהארץ
תשאר שלמה

אור קמינצ'יק: שהיה לך
מזל טוב, שיירד הרבה
גשם, שיפרחו הרבה
פרחים ושכולם יהיו
שמחים.

שחר סאאל: שתהיי אביבית,
שלא יהיו מלחמות, שאם תהיי
בדרך למות אז לא תמותי.

אסף מאיר: שימשיך
להיות כיף לטייל במדינה
ושתמיד אני אגור בה ולא
במקום אחר.

שירה ירון: שתהיי יפה
ושיהיו בך המון לבבות

מאסטר פוייקה

תחרות מאסטר פוייקה - יוצאת לדרך!

אוהבים לבשל? אוהבים לאכול?
זאת ההזדמנות שלכם להדגים את כישוריכם !!!

ביום שלישי 06/04/14 הפנינג יום העצמאות

נערוך תחרות מאסטר פוייקה
התחרות נושאת פרסים יוקרתיים.

מה צריך כדי להשתתף?

1. ראשית להתארגן בקבוצה, אולי משפחה? אולי חברים? שכנים? וכו'
2. סיר פוייקה (עדיפות לגודל 4-6)
אין לכם ? אין בעיה, צרו קשר איתנו ואנחנו נעזור לכם למצוא.
3. לבחור רעיון למנה : פוייקה צמחונית? פוייקה עדות המזרח? פוייקה טבעונית או אולי בשרי? פוייקה שומרי משקל? פוייקה פטריות? או כל רעיון לפוייקה אחר.
4. אנחנו נספק לכם את המצרכים הבאים:
 - עוף - כרעיים
 - אסדו
 - יין אדום ויין לבן
 - בירה
 - תבלינים (מלח, פלפל, פפריקה מתוקה)
 - רוטב צ'ילי מתוק
 - שמן זית
 - שמן קנולה
 - ירקות: בצל, תפוז"א, גזר, שום, בטטה, פטריות,כל המוצרים האלו יחכו למשתתפים בעגלה באיזור הפעילות, עליכם לבחור את המוצרים במקום ולהתחיל לבשל, הפחמים יהיו כבר דלוקים.
5. צריכים עוד משהו ? מותר לכל קבוצה להוסיף מצרכים מהבית, אורז, קטניות שצריכות השרייה וכו...

הפוייקה צריך להיות מוכן לטעימת השופטים בשעה 14:00 ולכן על כל משתתף להתארגן עם הזמנים בהתאם.

ועכשיו
הפרסים

מקום ראשון: סל קניות בשווי 300 ₪ לקניות בכולבו
מקום שני: סל קניות בשווי 200 ₪ לקניות בכולבו
מקום שלישי: סל קניות בשווי 100 ₪ לקניות בכולבו

לפרטים ניתן לפנות: רז: 0506478660, אריק כהן - 0542278123, טלי - 0507335432

משולחנו של צוות הקליטה – למודל גזית החדש – דו"ח ביניים

מוסרת: אסתר לבנון-מורדוך, רכזת הצוות חברי הצוות:

אסתר ל.מ.- מרכזת, מיכאל ב, נחשון ד, ג'ודי. א, אברהם ס, אמוץ א., ויקטור א, ראול ק, נועה ל. אילן מאייר (מנחה) משתתף (לעיתים) עמרי ס. מנהל הקהילה.

עד כה התקיימו 3 ישיבות בתדירות של כאחת לשבועיים. לחברי הצוות נשלחו לעיון וללמידה תקנוני והסכמי קליטה מ-4-5 קיבוצים שעסקו בנושא בתקופה האחרונה.

במהלך הישיבות עלו הנקודות הבאות וסביבן מתקיימים דיונים וגיבוש תובנות והסכמות. בישיבה הראשונה:

ציפיות ושאיפות חברי הצוות –

* יש רצון לדעת מה מצב הקליטה כיום. גם אם הכוונה לתכנן קליטה מסוג אחר, רוצים לדעת מה בעצם הסיכומים שיש עם הצמיחה הדמוגרפית שיש אתה הסכם כיום;

* שאיפה לייצר תהליך ותקנון קליטה שיהיה אטרקטיבי ויגרום לנקלטים להוות חלק משמעותי ומעורב בקיבוץ;

* יש רצון ליצר תקנון הוגן לנקלטים שייתן עדיפות לבני ובנות הקיבוץ ויתמוך כלכלית בקליטתם;

* להתכוון לקלוט לשותפות מלאה עם קניית מניה/דמי השתתפות בקיבוץ;

* עולות תהיות בעניין מסגרת גילית לנקלטים!;

* לכלול גם מחשבות על תמרוץ בני/ות קיבוץ בגילאים צעירים להתעניין ולהיות מסוגלים לתכנן קליטתם בקיבוץ (מסלול צעירים?);

* תקווה לתכנית אטרקטיבית והוגנת שלוקחת בחשבון את צרכי כלל השכבות והצרכים;

* ציפייה לעבודה חברית, משותפת ומשתפת בצוות, למעורבות בקריאת החומרים הנחוצים; ולמחשבה יצירתית.

המשמעות של ההחלטה שהתקבלה למעבר למודל גזית החדש מבחינת תפיסת הקליטה –

* דגש על יכולת התפרנסות ועל יכולת מימון הבית (כמובן בהתאם לכללים שנקבע).

* התעוררו שאלות בדבר מצב השיכון באופן כללי, מבחינת האופציות לקליטה, והובהרה הזיקה של הנושא לעבודת צוות שיוך הדירות. התבקשו נתונים.

* חברי/ות הצוות התייחסו לנקודות שדרשו הבהרה ממודלים של קיבוצים אחרים, וכמו כן הועלו דוגמאות מהמוכר

לחברים/ות מקיבוצים אחרים, והובהר הצורך להשוות בין מודלים של קיבוצים שונים.

בישיבה השנייה:

פתיחה ורקע, כולל תזכורת מהישיבה הקודמת –

אנחנו מניחים שחברי/ות הצוות עיינו במודלים של הסדרי קליטה מהקיבוצים כפר מסריק, הזורע, עין שמר, וטירת צבי.

* בישיבה הנוכחית נתמקד בסימון הסוגיות השונות, בהן הצוות יידרש לתת את דעתו והן אלה שחוזרות באופן עקבי בהסדרים השונים. בשלב זה נסמן ולא נדון בהן.

* בישיבה הבאה נקיים את הדיון הפנימי שלנו בהבעת עמדותינו בסוגיות השונות, המפורטות להלן: (לא בהכרח זה יהיה סדר הדיון, הנקודות נרשמו כפי שעלו בדיוננו).

מיקדנו את הסוגיות הדורשות העמקה, דיון והצעת כיוון ע"י הצוות בנושא קליטה.

* הגדרות היעד לקליטה, וקצב הקליטה. לצורך כך חשוב שיהיו בידינו בהקדם הנתונים על אופציות הבניה והדיור המבונה לצרכי קליטה. בנושא זה יש גם אפשרות להכין מיפוי דמוגרפי מקצועי ע"י איש מקצוע שיוכל לתת המלצות קונקרטיות בהתאם למטרות שיוגדרו לו (כגון מחזורים קבועים של X ילדים למחזור במערכת החינוך).

* קריטריונים לסדרי עדיפות בתוך קבוצת הנקלטים/ות, תוך התייחסות ממוקדת לבנים (ונכדים).

* מנגנוני הקבלה והקליטה, כולל בחינת שאלת הערעור.

* מחויבות לפנסיה של הנקלטים/ות.

* דמי הקליטה: (א) דמי כניסה ליישוב קיים. (ב) הזכויות בנכסים. (ג) הנחות לבנים/ות.

* בדיקה וקביעה של מדרג הזכויות של הנקלטים /ות.

* מעמד של עצמאות כלכלית לפרק זמן מסוים- האם כן או לא?

* מה קורה בזמן הביניים של משך בניית הבית?

* סוגיית המגרשים המבונים.

* האופציות השונות של סיוע לבנים/ות להיקלט ולבנות ביתם.

* האם ואיך הגנה על זכויות החברות הוותיקה (חברי/ות קיבוץ עד למועד השינוי)

* האם מתאפשר לחברים/ות "לשפר דיור" על חשבון זמינות לנקלטים/ות (ולכאורה מתפנה בכך דיור מבונה לנקלטים/ות)?

בישיבה השלישית: הגענו לדיון ולגיבוש הסכמות בחלק משמעותי של נקודות המיקוד. (שהן כמובן בגדר טיוטה בשלב זה).

לקראת המפגשים הבאים סוכם:

* בישיבה הקרובה נמשיך לעסוק בניסיון להסכים על הצעות וכיוונים של הצוות בסוגיות השונות.

* במידה ולא נסיים את הדיון בסוגיות שהצבנו לעצמנו, נקבע פגישה נוספת לפני המפגש עם עורכי הדין, אשר אמורים לשמוע את הטיוטה אליה הגענו ולחוות דעה לגבי הנושאים השונים, ובהמשך להכין לנו טיוטה של הניסוח "המשפטי-תקנוני" על בסיס הצעותינו.

* לפני הפגישה עם עורכי הדין נרצה לקיים מפגש פתוח עם הציבור ולשמוע את התפיסות של חברים/ות בנוגע לסוגיות שעל הפרק. אילן מאייר - המנחה ישתתף במפגש ביחד עם חברי/ות הצוות על מנת להבהיר את הסוגיות לציבור ולתת פרספקטיבה ממקומות אחרים.

* ובהמשך, כאמור, נזמן את עוה"ד המלווה את הצוות לישיבה משותפת להצגת כיווני הצוות בסוגיות השונות, שמיעת המלצות וכתובת הסדר משפטי ברוח כיווני הצוות.

* תוך כדי הכנת המסמכים המשפטיים, נתחיל לעסוק בנושא הסדר בנים.

בשעה 20:00, אחרי ארוחת ערב חגיגית, נתכנס ברחבה להעלות את הדגל אל ראש התורן ולציין את סוף יום הזיכרון ותחילת חג העצמאות.

השנה החלטנו לקיים את חגיגות העצמאות במתכונת שונה.
יום שני ערב יום העצמאות
תוגש "ארוחת ערב ישראלית" בחדר האוכל
מהשעה 18:00-20:00.

בשעה 20:00 יתקיים טקס סיום יום הזכרון
ופתיחת חגיגות העצמאות.

מיד לאחר הטקס מופע זיקוקין מרהיב.
בשעה 20:30 הרקדה עם א.א. (איתן אוסטרובסקי) לקטנטנים
 ומיד לאחריה הרקדה המונית למבוגרים.
בשעה 21:30 במועדון לחבר ערב זמר עם איציק מלאכי
 בעקבות לוחמים והסיפורים מאחורי השירים.
 בין לבין קפיטריה מפנקת מעשה כל תושבי גזית, על האש ישראלי (בתשלום) קבב, צ'וריסוס, המבורגר ועוד.

בשעה 23:00 המופע המרכזי "להקת חלטורה" במופע מדליק עם שירים ישראלים ומקוריים בנוסח בלקני-יווני.

ההופעה מתקיימת בקפה קיטור ואינה מיועדת לילדים !!!
 לערב יום העצמאות דרושות עוגות של פעם...נשמח מאוד לשיתוף פעולה מכל מי שמעוניין לאפות ולפנק. לערב דרושים כשלושים עוגות. כל מי שמעוניין להשתתף מוזמן לפנות לטלי אלון. ניתן יהיה לרכוש מצרכים בכולבו בסכום של עד 40 ₪.

יום שלישי יום העצמאות הפנינג ענקי בדשא
המרכזי החל מהשעה 11:00 ועד אחרון
הממנגלים

אנחנו דואגים למנגלים, פחמים, צלחות, סכום, כוסות, שתייה קלה, חומוס, סלטים, פיתות וחמוצים, שולחנות, מחצלות...ללא תשלום.

ואתם דואגים לבירות, שתייה, בשר או כל דבר אחר שתרצו לשרוף על המנגל. כמובן שניתן להביא כל אוכל אחר מהבית ולהצטרף לפיקניק על הדשא.

כל אחד בזמנו החופשי החל מהשעה 11:00 מוזמן למנגל.
 חברים שאינם מעוניינים למנגל בעצמם, יכולים להזמין פלטת בשרים על האש. על מנת שצוות המטבח יוכל להתארגן בהתאם יש להירשם מראש בהרשמה מוקדמת שתהיה על לוח המודעות. כמו כן תהיה אפשרות לקניית משקאות קלים וקרים ויין.

במהלך הפנינג על הדשא הגדול: מתנפחים לגדולים ולקטנים - קרוסלה ענקית, מתקן הישרדות, מגלשה ענקית, שולחנות משחק, הוקי אויר, סנוקר, שולחן כדורגל, עולם החיות לקטנטנים, ספינת פיראטים, צייד מפלצות ועוד ועוד..

גולת הכותרת של הפנינג תחרות מאסטר פוייקה
(פרטים בעמוד האמצע)

פסח עבר לו ואנחנו עם הפנים לטקסי יום הזיכרון וחגיגות העצמאות ה-66 למדינת ישראל. אבל כמובן לפני הכל, תודות לאלו שעשו את חג הפסח.

תודה ענקית לדליה ברק על ארגון הסדר, לאיתן וצוות המטבח על האוכל הטעים, ותודות לכל המשתתפים, הרקדנים, הזמרים, הקריינים, הגננים וכל מי שנתן יד להצלחת הסדר... היה מצויין! ביום רביעי נפגשנו עם משפחתו של עלי מכפר שיבלי לפעילות בישול בטבע. היה מוצלח מאוד ובעיקר טעים, לחובבי הבשר ביננו היה בהחלט מרענן לשבוע מעשבים!! תודה לחגי עוז לעלי ולכל מי שעזר באירוע.

טקסי יום הזיכרון לשואה ולגבורה

במרכז של הטקס בערב יום הזיכרון השנה ניפגש עם הגר בר-שדה - אורן.

הגר היא בתם של חסיה ויואל ז"ל, אחותם של נחשון, אייל ויזהר. הגר גדלה בגזית בקבוצת "עופרים", ומזה שנים היא עובדת בעמותת "עמך".

"עמך" היא מילת הקוד, שסייעה ליהודים נרדפים לזהות את בני עמם בזמן השואה. כיום זוהי עמותה ללא מטרת רווח, שמציעה מגוון של שירותים ופעילויות במסגרת הסניפים והמועדונים הרבים שהיא מקיימת בארץ לתמיכה נפשית וחברתית רב-מקצועית בניצולי השואה ובבני הדור השני. הארגון נוסד בשנת 1987 ע"י קבוצת ניצולי שואה, והוא מיועד לסייע לניצולים, לבני משפחותיהם, ולאנשי מקצוע שונים, העובדים עם ניצולי השואה.

הגר תספר על הארגון, על עבודתה בו, ועל הפן האישי שלה בעבודתה, כבת לאב ניצול שואה.

הטקס יתקיים בחדר האוכל ביום ראשון - 27.04.2014
בשעה 20:30

ביום שלמחרת נפגוש את בני הנעורים ששבו השנה ממסע בפולין, והם יספרו יחד עם הוריהם רשמים ממסעם.

הטקס יתקיים בפינת הזיכרון ביום שני - 28.04.2014
בשעה 17:30

טקסי יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל

בשנה שעברה שינינו את מתכונתו של טקס ערב יום הזיכרון וההדים היו ברובם חיוביים. לכן נחזור גם השנה על אותה המתכונת.

ביום א' ה-4 במאי, ד' באייר נתכנס בשעה 20:00

ונעמוד כולנו ברחבה עם הצפירה, נוריד את הדגל לחצי התורן ונקרא 'זכור'. מיד אחרי הטקס ניכנס לחדר האוכל לערב שיוקדש לשירי לוחמים. במהלך הערב נשיר יחד, ישירו סולו ובין לבין נספר את סיפורי השירים.

אנחנו רואים בהתכנסות קהילתית כזאת ערך המקשר את כל אחד ואחת מאיתנו אחד לשניה ואותנו כציבור עם כלל עם ישראל.

ביום ב' ה-5 במאי, ה' באייר נתכנס בשעה 11:00

בפינת ההנצחה להעלות את זכרם של חללינו, בני וחברי גזית.

מה הביא את העם הגרמני, המתורבת, בעל הנימוסים הטובים והחריצות הרבה, לבחור בהיטלר, ואח"כ לתמוך במשטרו באחוזים הולכים וגדלים, גם – ובעיקר, לאחר שלמעשה ביטל הלז את הדמוקרטיה והפך לשליט יחיד וכל יכול?

מהמעט שלמדתי, על גרמניה בין שתי מלחמות העולם, במציאות של אינפלציה מטורפת, של מצב פוליטי בלתי יציב עם ממשלות המתחלפות חדשות לבקרים, עם גאווה לאומית שנפגעה קשות בעקבות מלחמת העולם הראשונה, עם אבטלה גבוהה וגואה, ניתן אולי להבין את הרקע להתחזקותו של מנהיג כריזמטי כהיטלר, אשר ניגן על רגשי הגאווה הגרמנית, הבטיח, ולאחר שנבחר – גם קיים, ייצוב הכלכלה והובלת האומה לחזון של גרמניה הגדולה, החזקה, המחזירה את מעמדה הבינלאומי. הקרקע היתה בשלה לבחירתו של מנהיג חזק כהיטלר, אשר ניצל היטב את רגשי העם על מנת לבצר את שלטונו ולחנך דור חדש של גרמנים גאים הרואים את עצמם במרכז, כגזע העליון, לפי הדוקטרינה הנאצית.

מערכת האינדוקטרינציה שהופעלה ע"י המשטר הנאצי, הן בקרב האוכלוסייה הבוגרת והן בקרב הנוער (ההיטלרינג) פעלה באפקטיביות רבה והצליחה לשנות נורמות של חשיבה לכוון תורת הגזע של היטלר, צורך השעה בצייתנות גמורה למשטר, ושינוי רציף ומהותי בערכים חברתיים ואנושיים אשר אפשרו לגרמני מהרחוב, הגם שאיננו נאצי במקורו, לתמוך באופן סביל או פעיל בביצוע “הפתרון הסופי” של שאלת היהודים אשר בעיני רבים, ובעקבות האינדוקטרינציה האפקטיבית, שוב לא נחשבו כבני אדם שווים זכויות, ואולי אף לא כבני אדם בכלל. מדוע שיתפו פעולה עם הכובש הנאצי חלק נכבד מתושבי פולין? אוקראינה? ואחרים?

מסע עדים במדים – תחושות, הרהורים ותובנות, מגיעים ארצה, תשושים משבוע ארוך ומפרך, פיסית ונפשית. מחשבות טורדניות מתרוצצות בראש, תמונות והבזקי מקומות, אירועים וסיפורים משמשים בערבוביה, ומעל הכל מרחפת השאלה – מדוע? האם לרשע אין

גבולות? האם האדם רע מטבעו?

עוד מצטלצלת בתוכי הנשמה, שירת ההמנון, בעומדנו בגיא ההריגה, ובה המילים הנוקבות, המרגשות, הבאות מהלב והחודרות אל הלב: “עוד לא אבדה תקוותנו”, ו“להיות עם חפשי בארצנו, ארץ ציון וירושלים”.

והמעגל איננו נסגר, והוא חוזר שוב ושוב, והמחשבות נודדות אל הילדה בת ה-14 אשר נאלצה לקבור לבדה את גופת אביה בבית הקברות שבלודג', אל הלינה אשר עדין מתגעגעת אל אימה אשר נרצחה במידאנק, אל אבא שלי, אשר אמו ושלושת אחיו שולחו שמאלה בסלקציה על הרמפה של בירקנאו ומשם ישירות אל תאי הגאזים והקרמטוריום, ואילו רק הוא ואביו שולחו ימינה, לעבודה. והמחשבות חוזרות אל קרון הרכבת אשר שימש את הטרנספורט מהונגריה, ובאחד כמוהו, בצפיפות נוראה, הובלו אבי ומשפחתו לאושוויץ. תמונתו של טוביה ביילסקי, אשר בחר לברוח ליער, להצטרף לפרטיזנים, ולהקים שם מחנה יער הקולט כל יהודי, שבה ומבצבצת. והלב נוהה אחר אומץ ליבו, אחר החלטותיו, אחר מופת מנהיגותו, ודואב על הקורות אותו לאחר עלייתו ארצה. ומראה הנעל האדומה הקטנה, בינות לערימות הנעליים במידאנק, שבה ועולה כאשר אני לוקח את נכדתי הקטנה מהגן. והלב יוצא אל אותם ילדים קטנים ותמימים, אשר בעיניים תוהות שבו ושאלו את הוריהם – למה?

קשה מאוד לתאר בדמיון את אשר קרה, העיניים רואות והלב מסרב להאמין. הייתכן כי קהילה שלמה נרצחה ונקברה בבורות אשר לפנינו ביער לופחובה? מה עבר בראשם של אלה אשר טרם נורו למוות ולנגד עיניהם נורים חבריהם ובני משפחתם? כיצד הגיבו? מה הרגישו?

המסע הכניס אותנו לתוכי המאורעות, צבע בצבעים חיים את המוות על צורותיו המפלצתיות, הפיח חיים ברחובות הגטו ובבתיו המתפוצצים מעודף אוכלוסין, וניסה להמחיש, ולו במעט, את שעבר על עמנו בפולין אך לא מזמן.

כל אלה, אינם אלא בבחינת מה היה. חשוב שנדע ונכיר את השתלשלות הדברים הן מצד הקורבן, הן מצד הרוצח, והן מצדם של העומדים מהצד. עסקנו רבות בהיכרות עם צד הקורבן. פחות עם צד הרוצח ואלה העומדים מן הצד. קראתי ולמדתי מעט גם על אלה. הללו דורשים היכרות מעמיקה יותר על מנת לאפשר לנו לגבש ראייה יותר מפוקחת, יותר רחבה, ולנסות ולהסיק מסקנות.

המוח אינו חדל להרהר בשאלה – מדוע קרו הדברים?

הנושא דורש לימוד מעמיק של המצב הפוליטי, הכלכלי, המדיני של כל עם ושל כל מדינה, עם ניתוח סוציולוגי והיסטורי אשר יכול אולי לשפוך אור על הלך הרוח והתנאים של עמי אירופה לפני ותוך כדי הכיבוש. הדברים מורכבים ואינם חד משמעיים כלל ועיקר.

ככלל, ניתן לומר כי בכל חברה, הרוב הדומם הינו אדיש, נוטה לנוע עם הזרם, איננו מורד בסביבה ומושפע מהזרם הכללי שלאורו הוא נוטה לפעול, אם מתוך כפיה, ואם מתוך רצון לחיות את חייו

- מנהיג כריזמטי יכול להוביל את ”הרוב הדומם”, גם אל עברי פי פחת
- האדם איננו טוב או רע מיסודו. הוא בעיקר פועל כדי לשרוד וע”פ אינטרסים אגואיסטיים
- מוסר וערכים, אינם מהווים רשת ביטחון אבסולוטית. יש בהם גמישות לשינויים
- חירות איננה ערך אבסולוטי, וגם אדם הומני ומתקדם עלול לפגוע בחירות הזולת כשיחשוב כי יש לכך הצדקה
- צייתנות, תכונה בולטת אצל הגרמנים, היתה לרועץ אצל ”הרוב הדומם”
- המצפון האנושי, איננו בהכרח מחסום מפני הרוע

לקחים

- מדינה ליהודים מחויבת המציאות, אין תקומה לאורך זמן לעם היהודי ללא ארץ משלו
- מדינת היהודים חייבת להיות חזקה
- מדינת היהודים צריכה לדעת להגן על עצמה, גם לבדה אם יידרש
- מדינת היהודים צריכה להיות מוסרית ומושתת על ערכים, אותם יש להגדיר, לחזק ולתחזק כל הזמן
- יש להתמיד בהנחלת אירועי ולקחי השואה לדורות הבאים
- יש לחנך אדם השואל שאלות, שאיננו מקבל דברים כמובן מאליו
- צייתנות, אסור שתהייה עיוורת, תמיד עם ביקורת
- יש לפתח את המצפון האישי והקולקטיבי, תוך עיסוק מתמיד בשאלה מהו טוב ומהו רע

* המאמר נכתב בספטמבר, עם חזרתו של עופר מהמסע, ובחרנו לשמור אותו לעלון שיוקדש ליום הזיכרון לשואה ולגבורה.

הקטנים ללא גלים. רק מיעוט מכלל החברה הוא קיצוני, לוחם, יוזם, מוביל ומכתיב את מהלך האירועים. כך היה בגרמניה, וכך היה בארצות שתחת הכיבוש הגרמני.

מדוע עמדו המעצמות מהצד?
גם בימינו אנו ניתן לראות שהתערבות המעצמות איננה טריוויאלית ואיננה קורית בחלק לא מבוטל מה”שואות” של ימינו. מה שקובע בעיקר הוא האינטרס הצר של המעצמה, ולא דווקא הרצון להציל את הקורבן. מלחמת העולם השנייה התפתחה בהדרגה, וכניסתה של ארה”ב למלחמה לאחר הכרזת המלחמה של היטלר על אמריקה, היתה בשלב מאוחר יחסית, כאשר השמדת יהודי אירופה כבר בעיצומה. יכולותיהן הצבאיות של ארה”ב ובריטניה להגיע עם מטוסי הפצצה לתוככי פולין ובוודאי למזרחה, לא היו קיימת לפני 1944, ולכן יכולת ההשפעה שלהן על מכונת ההשמדה הגרמנית לא היתה משמעותית, אפילו היו רוצים בכך, והם לא רצו, כי היו להם אינטרסים אחרים באותה העת. מדוע וכיצד מגיע בן אנוש למצב של הרג של הזולת ללא כל איום מצדו?

בהקשר זה ראוי לדון בשאלה אם האדם טוב או רע מיסודו. הסתכלות על היסטורית המין האנושי, תגלה לנו כי שואות של בני אנוש היו כבר בעבר הרחוק, ודי אם נציין את השמדתו הטוטאלית של האדם הניאנדרטלי שחי בעיקר באירופה ומערב אסיה ע”י ההומו סאפיינס (שאנחנו בני מינו) רק לפני כ-30,000 שנה. שואות נוספות היו במאות האחרונות אם בין עמים ואם בתוך העמים. גם בימים אלה נטבחים רבים למוות ללא שהעולם הנאור מונע זאת.

מדוע העם הגרמני, בעל המוסר והערכים ההומניים לא התנגד והתמרד?

היו בגרמניה מרידות וניסיונות רצח ספורדיים של היטלר, שלא צלחו. מאידך, כאמור, הרוב הדומם איננו נוקט בד”כ עמדה ובוודאי לא עמדה אקטיבית. הקיצונים הם אלה הנותנים את הטון ומובילים את הרוב. מוסר וערכים - דבר חמקמק הם. הללו אינם עומדים בפני עצמם ואינם חסינים בפני שינויים והתאמות לתקופה ולמציאות, בעיקר לתעמולה האגרסיבית של המשטר הנאצי תוך ניגון על הגאווה הגרמנית שנפגעה קשות במלחמת העולם הראשונה. גם אדם הדוגל בכבוד האדם וחירותו, עלול להיקלע לסיטואציה בה האחר שוב איננו נחשב אדם בעיניו, ודאי לא אדם במעמד של הגזע הארי העליון, ומכאן ועד לאדישות או אפילו השתתפות בחיסולו, אחת שהבין כי הלה מפריע לגזע העליון – הדרך פתוחה.

מסקנות

- דמוקרטיה איננה מבטיחה שאירוע כזה לא יחזור. היטלר נבחר באופן דמוקרטי
- תרבותו של עם איננה מבטיחה כי התנהגותו בעת מלחמה תהיה מתורבתת ואנושית
- מצוקה כלכלית היא כר נוח לעלייתו של מנהיג כריזמטי אשר סוחף אחריו את ההמונים

הסיפור שלנו – מפגש עם חופית קשת

תמר דרייבלט (קמינצ'יק) וזכרית מאיר

ב-26 ביולי 2010, התרחשה תאונה אווירית. מסוק "יסעור" של חיל האוויר הישראלי, במהלך טיסת אימון בגובה רב בהרי הקרפטים, התנגש בצלע הר, סמוך לעיר בראשוב ברומניה. בהתרסקות נספה כל צוות המסוק – ארבעה טייסים ושני מכונאים מוטסים ישראלים, וקצין משקיף רומני.

בשעה 15:13, המריאו שני מסוקי יסעור מבסיס חיל האוויר הרומני בובוק (Boboc) ופנו צפונה לעבר הרי הקרפטים. במהלך טיסת הניווט בתנאי מזג אוויר קשים נכנסו זוג המסוקים לשכבת עננים, מסוק מספר 2 (האחורי במבנה המסוקים) פנה לאחור, המסוק המוביל המשיך בטיסה קדימה בניסיון לצאת משכבת העננים והתנגש בצלע הר. שרידי המסוק נמצאו מעל לגובה של 2,000 מטרים, מעט מתחת לנקודת ההתרסקות עצמה.

מתוך ויקיפדיה

26.7.10 היה יום קיץ חם, אחר הצהריים, הראל, שהיה כבן שנתיים וחצי שיחק בחוץ בצבעי ידיים שהפכו מהר מאוד לצבעי גוף. בשעה חמש וחצי נכנסו כולם הביתה, שגרת ערב של משפחה צעירה כשאבא הרחק מהבית. הראל וסבתא נכנסו למקלחת וחופית ישבה להניק את עופרי. בשעה 17.45 נשמעו דפיקות בדלת, לקח לה כמה דקות להתארגן וכשפתחה את הדלת ראתה משלחת, "ברגע שנכנסו היה לי ברור, התחלתי לבכות 'אני לא מאמינה שזה קורה לי'".

"אני זוכרת שלקחו ממני את עופרי והושיבו אותי. היו רופאת הבסיס, מפקד בית הספר לטיסה, מפקד הבסיס ואנשים נוספים. ההודעה הרשמית הייתה שהם נעדרים אבל ידעתי ואמרתי להם 'אל תעבדו עליי, עם מי אתם חושבים שאתם מדברים?' היה לי חשוב לדעת שהוא לא סבל. הראל ששמע בכי מהמקלחת יצא לראות מה קרה. הוא רץ חזרה למקלחת ואמר לסבתא 'יש אנשים רעים בבית. אמא בוכה כי יש אנשים רעים בבית'. עד היום מהדהד לי בראש המשפט הזה". לימים, גילתה חופית שמפקד בית הספר לטיסה בזמן האסון, סוחב אתו גם הוא את המשפט הטעון הזה של ילד בן שנתיים וחצי שאיבד ברגע אחד את אבא.

בתמונות מימין
יהל ז"ל עם הראל
בגיל שנתיים.
בתמונה משמאל
עם עופרי בת
כחודשיים.

תארו לעצמכם שיום אחד, העולם חרב עליכם וכל מה שהכרתם, דמיינתם, חלמתם עליו פשוט נגמר.

הפגישה עם חופית הייתה מאירת עיניים מכל בחינה אפשרית, ההתמודדות האינסופית לצד הבחירה הלא מובנת מאליה בחיים במלוא מובן המילה, לא רק למען הילדים אלא גם למענה ולמען יהל. כל כך הרבה קשיים יומיומיים שרק מי שחוה את השכול מקרוב יוכל להבין.

יהל נולד וגדל במושב שרונה, בן למשפחה חקלאית שורשית. למד ב"כדורי" וחלם להתגייס לשייטת בעקבות אביו. בשל בעיה רפואית נאלץ לוותר על החלום ובחר ללכת לקורס טיס. לא לקח זמן רב עד שדבק בו חיידק הטיסה.

אביו של יהל הוא בן קיבוץ בית זרע, בו נולדה וגדלה חופית. סבתה של חופית וסבתו של יהל היו חברות ובתיווכה של אחת הדודות נעשתה ההיכרות בין השניים. יהל היה בקורס טייס וחופית חיילת בשריון ומאז 15 שנה לא נפרדו.

מיום שבו השתחררה חופית מהצבא עברו השניים לגור יחד. יהל, טייס בהצטיינות את קורס הטייס ואת "מסלול אפרוחים" שבו משובצים טייסים מצטיינים ישירות לטייסת אליה היו מיועדים, והגיע ישר לטייסת היסעורים "מובילי הלילה". הם החלו לנדוד ברחבי הארץ, לפי התפקידים של יהל. יהל היה איש של חינוך וערכים. כבר כחניך ב"כדורי" ללא ידיעת הצוות, אסף קבוצה של בני נוער ממוצא אתיופי וסייע להם בשיעורי תגבור במקצועות הראליים. בכל התפקידים שעשה היה לו חשוב לשלב את עולם הערכים שלו. להיות קודם כל אדם.

הוא מונה להיות סגן מפקד טייסת ב' (אחראי על תוכנית האימונים ושמירת כשירות הטייסים למלחמה) בטייסת בה הוא גדל ולאחר תפקיד מפרך של שנתיים יצא ללימודים של ארבע שנים בהנדסת מכונות באוניברסיטת באר שבע. בשנים אלו הספיקו לערוך טיול גדול לדרום אמריקה "כמו כולם רק מבוגרים בכמה שנים טובות", והפכו להורים עם הולדת הראל.

עם סיום התואר מונה יהל לתפקיד מפקד טייסת בבית הספר לטיסה בבסיס בחצרים ושנתיים לאחר מכן, הגיע לתפקיד בו חשק – סגן מפקד טייסת א' (מפקד גף הטיסה, אחראי על הפעילות המבצעית בטייסת) בטייסת היסעורים השנייה בתל נוף, "דורסי הלילה". התפקיד חייב תנועה נוספת, והמשפחה שכללה עתה גם את עופרי הקטנטונת כבר הייתה על ארגזים. המעבר חזרה לתל נוף תוכנן ל 19.8.2010 הכל כבר היה ערוך ואז צצה לה ההצעה להצטרף לטיסה לרומניה. חופית קיוותה שלא ייסע ואף ציינה זאת בפניו, אבל לא מתוך תחושת פחד אלא מתוך רצון שיישאר לבלות בחיק המשפחה. יהל יצא לטיסה ואמה של חופית, כבכל טיסה ארוכה, הגיעה לעזור.

שהיא סוגרת עבורו מעגל. לקראת פתיחת "דרך הלחם" חופית הזמינה את חברו הטוב של יהל, ויחד ערכו 'סשן אפייה מטורף' עד שהגיעו ללחם הרצוי.

אחד מתחביביו של יהל היה צילום. לכל מקום שהלך צילם ותיעד. את המצלמה הצמודה המלאה בתמונות של המשפחה המתרחבת לקח אתו גם לטיסה שממנה לא שב. מאז מותו של יהל היא מרגישה כל הזמן צורך לתעד את הילדים, ומקפידה מידי פעם לתת למישהו אחר את המצלמה ולהצטלם יחד איתם. להשאיר מזכרות.

"להראל יש הרבה תמונות וסרטונים עם אבא. הוא זוכר פרטים ואירועים, הוא מדבר ומספר עליו הרבה. לעופרי יש רק שלוש תמונות עם אבא, רק באחת רואים את הפנים של שניהם. התמונות תלויות לילדים מעל המיטה, ואין לנו אפילו תמונה אחת משפחתית של ארבעתנו. כשיהל נהרג חיפשתי בטירוף תמונות שלו עם עופרי כדי שתהיה לה מזכרת. שלוש התמונות צולמו במקרה על ידי חברה". לבקשתה של חופית נעשו מאמצים לאתר את המצלמה בשטח האסון אך היא לא נמצאה.

בכנות נוגעת ללב, שמנחה אותה הרבה מעבר לשיחה אתנו היא משתפת "התיישבתי על הרצפה ובאותן דקות הרגשתי שאני נוגעת במקומות הכי נמוכים, נוגעת בתחתית, ובתוך כל הכאוס הזה קבלתי החלטה שאני חייבת לתפקד כי יש לי שני ילדים קטנים שתלויים בי. הבנתי שאין לי אופציה אחרת. אני זוכרת ימים ללא שינה, ללא רצון לאכול, רגעים קשים של משברים, לא יכולתי לפתוח אלבומים, לא יכולתי להפסיק לבכות, וכל הזמן חשבתי איך אני שומרת על הראל ועופרי".

בשל הקושי של צוותי החילוץ להגיע לאזור האסון, זיהוי והטסת הגופות והבאתם לקבורה בארץ, התארכה השבעה לעשרה ימים. אוהל אבלים הוקם ליד הבית ובמהלך השבעה פקדו אותו מאות אנשים מידי יום.

בניסיון לשמור על נקודות קטנות של שפיות, המשיכה חופית להניק את עופרי, סירבה לקחת תרופות הרגעה או כדורי שינה. "הרגעים של ההנקה זכורים לי כאיים של שפיות בתוך כל הבלגן. התעקשתי לשמור על שגרה גם עבור הראל, הוא המשיך ללכת לגן שאהב, לבלות עם חברים אחרי הצהריים". מדי ערב הייתה מתייצבת חברה ליד הדלת – "שומרת סף". שאף אחד לא יפריע לרוטינת ארוחה-מקלחת-השכבה עם הילדים. גם עידו נחושתן, מפקד חייל האוויר דאז, שהגיע לביקור, התבקש להמתין בחוץ.

אחרי שלושה ימים ארוכים התקיימה הלוויה והילדים לא נכחו בה. לפסיכולוגים שהקיפו אותה לא הייתה תשובה מספקת לשאלה כיצד מבשרים ליד בן 2.5 שאביו לא ישוב, וחופית בחרה ללכת עם צו ליבה, לתאר להראל את המציאות כפי שהיא. "לקחתי אותו לבית הקברות, הראיתי לו את הקבר הטרי ואמרתי לו שאבא מת והוא לא יחזור יותר אף פעם, ושהוא לא בחר בזה. היה לי חשוב שהוא יבין שאבא שם."

במהלך השבעה התחלתי להכין להראל ספר עם תמונות שמספרות את מה שקרה 'הסיפור שמתאים רק למשפחה שלנו'. קראנו אותו מידי לילה וכשעופרי גדלה היא הצטרפה. לא פעם שמגיעים לתמונה של המסוק הוא מבקש שאדלג". עופרי גדלה לתוך המציאות הזו, והיום היא מכירה את סיפורו של אבא ומשתפת בו את הילדים בגן.

איך ממשיכים לחיות? "אני כל יום בזה. פעם הייתי עמוק בתוך, עכשיו לאט לאט אני מרגישה שזה הולך לצדי. החיים ממשיכים ואני בחרתי בחיים. זה בור שלא יעלם אף פעם, שאי אפשר יהיה לכסות אותו. כל השנה וכל רגע אנחנו מתמודדים אבל מרגשים זאת בעיקר בתקופה הזו שמתחילה ביום כיף שמארגן הצבא בלונה פארק לאלמנות ויתומי צה"ל לפני פסח, נמשכת ביום הזיכרון, יום ההולדת של עופרי והאזכרה של יהל.

משנה לשנה אני מצמצמת את הנוכחות שלנו בטקסים. עושה בחירות לגבי מה מתאים ונכון לנו כמשפחה".

הרבה בחירות שעשתה חופית קשורות ביהל, היא מרגישה שבאיזשהו אופן הוא מכונן אותה.

חופית מעצבת גרפית במקצועה, הבינה אחרי האסון שהיא לא יכולה להמשיך לעבוד מול המחשב היא זקוקה לסביבתם של אנשים. כאשר הקימה את "דרך הלחם", סדנאות ללימוד אפיית לחם במסגרת מתחם "דרך העץ" בשדמות דבורה, הרגישה

הראל עם קסדת טייסים אמיתית שקיבל מתנה מהטייסת והוכנה במיוחד לפי מידותיו.

דברים שהראל ביקש להציג: גביע אליפות הארץ בקרטה לגילאי 14-15 ומדליות נוספות מאליפויות הארץ בקרטה, בהן זכה יהל ד"ל.

אנחנו בקיבוץ עשרה חודשים, במהלכם הזדמן לי לנהל כמה שיחות מרתקות עם חברים ובנים על הווי הקיבוץ, על ההיסטוריה שלו, על הטרימינולוגיה שלו אבל יותר מכל על החיים עצמם, על איך זה לגדול בקיבוץ, על המבנה המשפחתי, החברתי, הכלכלי, ועל השינוי מחיוב המציאות, שהבנים הממשיכים הם נושאי דגלו.

שמעתי סיפורים ממקור ראשון על ילדות נפלאה ומורכבת בקיבוץ, על השישיות, על הלינה המשותפת, על שומרת הלילה והאינטרקום בבית הילדים, על הסוויטשרט הפרטי היחיד, על החגים וההווי. שמעתי סיפורים על סוג אחר של משפחתיות, של שייכות לקבוצה, של חברות עמוקה של שנים סמיכה כקשר דם.

אני מביטה בהורים הצעירים סביבי ונדהמת כל פעם מחדש מהעובדה שבילו את ילדותם בלינה משותפת, מתקשה להבין מהיכן הם שואבים את ההשראה שלהם להורות חדשה. ולא פחות נפעמת מכמה אנו דומים עכשיו וכמה התפיסות שלנו לגבי ילדנו והשאיפה להעניק להם סביבה מוגנת ואוהבת שלא תלויה בדבר. ללא ספק, הורות היא 'מקצוע' נרכש. מרגע שהפכת הורה אין דרך חזרה ויש לכך משמעויות ארוכות טווח. אף אחת מאתנו לא נולדה אמא ואף אחד לא נולד אבא. אנחנו מתקדמים ככל שעובר הזמן.

ממרומי גילי, ומשבע שנות ההורות שמאחורי תמיד האמנתי (זה הוכיח את עצמו עד כה) שאנו חזות הורינו, מודל משוכלל ומשופר ברוב המקרים, אבל הם כור מחצבתנו, וברוחם למדנו כיצד להתמודד עם העולם. הקלישאה "אני לא אהיה כמו ההורים שלי" פוגשת אותנו בדיוק במקומות שבהם אנחנו הכי דומים להם. ואנחנו דומים.

אני לא נוקטת עמדה, כי אין לי כזו, אבל אני תוהה - אם מוקבל לחשוב שאנו שואבים את מודל ההורות מביתנו שלנו, איך קרה שמיטב בנינו (בכל פרמטר אפשרי) הם בני קיבוץ?

אצלנו בבית מקפידים שאוכל לא יהיה עניין, בבחינת 'תרצה - תאכל, לא תרצה - לא תאכל'. אני לא צמחונית/ טבעונית/ נמנעת מסוכר ומגלוטן, אני לא מנביטה קטניות, לא מכינה קינואה ובאופן כללי לא יותר מידי מבשלת (זה התפקיד של אבא).

במהלך הפסח היינו בכמה טיולים. מזמן גילינו שהסוד לטיול מוצלח הוא לנוע על פי קיבתם של הילדים. לא להגיע למצב של ילדים רעבים ועייפים. שמחתי לגלות שיש סיטואציות בהן, גם האדוקים שבאדוקים יתנו לילד נקניקיה, פסטה ומלא קטשופ.

טקס יום הזיכרון בחבצלת השרון: על כר הדשא, מול בית הכנסת, עם אותה מערכת הגברה ואותה כתובת אש. אותן דמויות מידי שנה קוראות את אותם קטעים ושרות את אותם שרים. שנים היינו נפגשים שם - פעם אחת בשנה כל בני המחזור שלי. מגיעים מכל קצוות הארץ. כשעברתי לצפון ויתרתי על הטקס הזה והוא חסר לי מאוד.

שניים שיקרים לליבי מאוד, נהרגו במהלך שירותם הצבאי. רמי הררי ז"ל נהרג מפליטת כדור, שי אבקסיס ז"ל נהרג באסון המסוקים. יהי זכרם ברוך.

היום חופית מדריכה דרך קרן קר"ב ומלמדת ילדים במסגרות של חינוך מיוחד, אומנות ועבודה עם בצק סוכר. לצד העבודה, התחילה השנה בלימודי פוטותרפיה, טיפול באמצעות צילום.

איך הגעתם לגזית? "יהל ואני שמענו על גזית כמה חודשים לפני האסון, כשחיפשנו היכן לבנות את ביתנו. חברה משותפת סיפרה לנו על הדר ועופר שמתכננים לגור בהרחבה הצפויה בגזית. במהלך השבעה, אותה חברה הכירה לי את הדר אלרום (שולשטיין) 'המלאך השומר שלי'. עוד במהלך השבעה סידרו הדר החברה ואמא של חופית את רישום הילדים במערכת החינוך בגזית והתחילו לחפש בית מתאים להשכרה בקיבוץ, ונתנו לחופית לקבל את ההחלטות.

בסיום השבעה עברו חופית והילדים לכפר תבור לבית הוריה, ואחרי ארבע חודשים עברו לגור בגזית.

חופית חולקת את חייה עם אורן, סגנו של יהל בבית ספר לטיסה בחצרים. ההכרות והחברות התחילה עוד לפני ששרתו השניים יחד בחצרים. "הילדים הכירו את אורן אהבו ובטחו בו, הוא נכח עבורם ועבורי לאורך כל התקופה וכשהבנו שהקשר בינינו מתחזק והחלטנו לעבור לגור יחד, היה חשוב לנו לספר למשפחות ולחברים ולשמחתנו קבלנו את ברכת הדרך." בימים אלו בונים השניים יחד את ביתם החדש. "הבחירה לבנות בית בגזית לקחה זמן. היה לי חשוב לראות כיצד הילדים ואני משתלבים במקום. כאשר הרגשתי שילדים טוב ולי טוב, הבנתי שכאן זה הבית".

למשולש הראשון להתייבש, בינתיים מכינים את כל השאר.
5. כאשר הדבק יבש הופכים בעדינות כל משולש, בפינה אפשר

להיעזר בעיפרון.

6. לוקחים את סרט הבד ומורחים דבק בס"מ התחתון שלו

באורך של בסיס המשולש, במקרה שלנו 22 ס"מ, על הדבק מניחים את בסיס המשולש (החלק הפתוח). עכשיו מורחים דבק על בסיס המשולש ומקפלים עליו את שארית סרט הבד מלמעלה ומדקים בעזרת האצבעות. כך ממשיכים להדביק משולש אחרי משולש, באיזה סדר שתבחרו.

והריי לכם שרשרת דגלונים בכחול ולבן!!
עוד כמה טיפים קטנים:

הבדים יכולים להיות מפות, סדינים או בגדים ישנים (טוב לסביבה ולנוסטלגיה).

את הדבק אפשר לקנות בכל חנות לציוד משרדי, אני ממליצה על דבק רב תכליתי כזה שטוב לבדים לעץ, לקרטון ועוד... אין צורך בדבק מיוחד לבדים בלבד. העבודה נוחה במיוחד כאשר הדבק בבקבוק עם פייה. בהצלחה!!

לכבוד יום העצמאות, ניסיתי לחשוב על יצירה, שהיא לא בנאלית מדיי, כזו שלא מקבלים עם כל עיתון. יצירה שניכרת בה האהבה של מי שיצר אותה במו ידיו וגם טעמו האישי. שרשרת דגלונים בכחול לבן, שמתאימה לקשט את הפיקניק של יום העצמאות אבל גם כל אירוע אחר, בבית או בחוץ ויפה גם לקישוט המרפסת, או מעל חלון... כמובן שאפשר לשנות את הצבעים.

בדרך כלל, בדים נקשרים לתפירה, אבל לתפור דגלונים ביד זה הרבה עבודה, ומכונת תפירה לא תמיד יש בנמצא. הפעם, רק עם דבק ומספרים! והתוצאה לא פחות נפלאה.

כל מה שצריך הם בדים (שיספיקו לאורך השרשרת שתבחרו ליצור), סרט בד ברוחב של 2 ס"מ ומעלה אני השתמשתי בסרט אלכסון), מספרים ודבק שמתאים להדבקת בדים (למשל: big או uhu)

1. מציירים על קרטון משולש, הבסיס: 22 ס"מ והאנך: 24 ס"מ וגוזרים.

2. חותכים את הבד למלבנים הגדולים בכמה ס"מ מהמשולש:

24X26 ס"מ. מניחים את מלבן הבד כאשר הצד היפה שלו פונה אלינו והצד הדהוי כלפיי השולחן, מניחים את המשולש ומציירים מסביבו בעט או טוש (אל חשש, לא רואים אותם אחר כך) מעל הסימון עוברים עם הדבק על שתי הצלעות.

3. את המשולש עם הדבק מכסים בפיסת בד נוספת כאשר

הצד היפה של הבד פונה כלפיי מטה והצד אותו אנו רואים הוא הצד הדהוי.

4. גוזרים מסביב לדבק ומשארים שוליים (כחצי ס"מ) מניחים

טיול החודש לגליל העליון.

אנו בעיצומו של האביב, הוא מורגש בכל פינה באוויר, בצבעים, בריחות ובמזג-האוויר הלא יציב ואנחנו עוד מעט מגיעים לחג העצמאות.

הפעם נשים את פנינו צפונה לגליל-העליון, כשהדגש על ביקור במקומות הקשורים למלחמת-השחרור.

בחול-המועד פסח יפתח לציבור הרחב מוזאון חדש וקטן: "מוזאון- הרעות" על רכס הרי-נפתלי ליד משטרת "נבי-יושע" להנצחתם ולזכרם של אותם נערים בוגרי תנועות-הנוער וחברי הפלמ"ח שנתנו את נפשם למען הקמת המדינה.

המוזאון מספר באמצעי "מולטי מדיה" את סיפורם של הנופלים

בקרב נבי-יושע ועל התקופה הסוערת של קרבות מלחמת-השחרור בצפון הארץ.

כדאי לבקר גם מחוץ למוזאון, בגן שמסביב, שם מוצבים:

"פסל-הרעות", אותו יצר הפסל עמנואל הצופה, חבר גרעין של הנופלים. בהמשך נראה את המצבה על קבר-האחים שנפלו שם בקרב ונטיים בנקודת תצפית יפה המשקיפה על עמק-החולה.

משם נמשיך בכביש העולה צפונה לכוון קבוץ מלכיה, נוסעים בדרך נוף מקסימה כשהכל ירוק ועדיין פורח, בכניסה בשער הקיבוץ יש שלט שמכוון לאנדרטת הנופלים, שהיו חברי פלמ"ח ולחמו לשחרר את אזור הצפון והקימו את קיבוץ במקום שנלחמו.

מהאנדרטה מוביל שביל מסודר למצפור מקסים ויפה על כל עמק קדש ועמק החולה, במצפור יש מכשיר שבלחיצת כפתור מספר את סיפורם של הלוחמים.

לאחר מכן מומלץ להמשיך ולנסוע באותו כביש ולבקר בקבוץ יראון שהוקם ע"י אותו גרעין שבניו נפלו על משטרת נבי-יושע הקיבוץ יושב במקום יפה-נוף אל מול פני גבול הלבנון.

שער הקבוץ פתוח במשך היום, לאחר הכניסה יש שלטים שמכוונים לשביל "טיילת-הפסלים", כדאי ללכת בעקבות השלט ולהגיע לטיילת המשלבת נוף מקסים ופסלים יפים. זהו אתר הנצחה לנופלים.

הורים שבאים עם ילדים קטנים יכולים לקחת אותם "לאגם החי" שנמצא ממש ליד, זהו מקום מקסים לבילוי עם הילדים בכל עונות-השנה (הכניסה בתשלום).

עד כאן המלצתנו להפעם.

אם יש משהו שאני שמחה עליו במעבר שלי לארה"ב זה הבשר. האיכות כאן מצויינת שאין להשיג בישראל.

אני מאוד מאוד אוהבת לאכול בשר, אם כי בשנים האחרונות אני נמצאת בקונפליקט יומיומי עם עצמי על הזכות שלנו כבני אדם לאכול חיות. לצערי אני עדיין לא מצליחה להיגמל מבשר (בכל זאת נצר למשפחה דרום אמריקאית גאה) אבל בהחלט משתדלת לאכול לא יותר מפעם בשבוע, וגם אז אני בודקת טוב טוב שהבשר שאני בוחרת הגיע מחווה מקומית בה מגדלים את החיות בצורה הומנית, בניגוד לתאגיד בשר שכל מה שמעניין אותו זה כסף ולא יותר.

כשקונים בשר יש כמה דברים חשובים שצריך לשים לב אליהם:

- לקנות בשר מקצב אמין שאתם מכירים.

- לקנות תמיד בשר טרי (כזה שלא עבר הקפאה).

- לבישול מהיר (סטייק- אנטריקוט, סינטה) יש לקנות בשר שעבר יישון, תהליך לריכוך והעצמת טעמים, בשר שלא עבר יישון יהיה מאוד קשה לאכילה.

- מאוד חשוב - לבשר מיושן יש צבע בורדו מט!! אם הוא מבריק סימן שעבר באיזשהו שלב הקפאה או החדרת נוזלים להגדלת מאסת הבשר.

- כדאי לקנות בשר שמכיל שומן בתוכו, משוייש (נראה כמו שיש שפורסים אותו) כך הוא ישאר עסיסי.

- בשר טחון לא צריך להיות מיושן ולרוב יילקח מחלקי שריר, כאלה שנועדו לבישול ארוך, חשוב שיהיה בעל צבע אדום עם 15% שומן לפחות (אני אוהבת 30%).

- בשר צריך להגיע לאש תמיד בטמפ' חדר, (לפחות שלוש שעות לפני צריך להוציאו מהמקרר).

- עם בשר טחון או סטייקים דקים לא משחקים! הופכים רק פעם אחת ולא יותר (סטייקים עבים נהוג להפוך מספר פעמים בכדי לחלק את החום בצורה אחידה בין כל דפנות הבשר).

- בשר (סטייק, קרב) עולה על מנגל חם מאוד. חשוב לצרוב את הבשר בחלקו החיצוני כך שהסוכרים הטבעיים בבשר יעברו קרמול, דבר שיספק לנו את הטעם שאנחנו כל כך אוהבים בבשר צרוב. במידה והמנגל לא יהיה חם מספיק, הבשר יעבור סוג של אידי ונקבל בשר אפרפר ולא מגרה לאכילה!

- ממולץ מאוד לתת לבשר לנוח מספר דקות אחרי שירד מהאש ולפני ההגשה, כך שמיצי הבשר לא יפרצו החוצה לצלחת בזמן שנחתוך את הבשר. המנוחה מאפשרת ללחץ הגדול שנוצר בבשר כתוצאה ממכת החום הגדולה להשתחרר כך שהנוזלים יישארו בבשר וישוחררו בזמן האכילה... ההנאה מובטחת!

- מלח, למרות שאנו מתבלים, נחשב "לאוייב" של הבשר המיועד לצלייה, מאחר וברגע שנוצר מגע בין המלח לבשר, הבשר מתחיל "להזיע" ולהגיר נוזלים. הזעה זו מקשה עלינו לקבל בשר מקורמל. לכן יש להשתמש במלח בתבונה ולתבל בשלב הנכון.

יש שתי אופציות: אחת לתבל במלח את הבשר ממש לפני שהוא עולה על האש (מתאים לבשר טחון)

השנייה היא לא לתבל במלח הבשר, להעלות על האש ורק לאחר שהופכים את הבשר שקיבל קירמול טוב מתבלים בכמות נדיבה ואת הצד השני מתבלים ברגע שהופכים לצלחת או מגש. (מתאים לנתח בשר/סטייק).

לוח מודעות

שולחן למכירה

למכירה שולחן אוכל + 6 כיסאות, אורכו 1.60 מטר והוא נפתח לאורך של 3 מטר במצב מצויין

לפרטים: 050-7970455

דרוש ריהוט

הבמב"חים של ת.מ.ה. שגרים בגזית, מחפשים ריהוט לחדרים שלהם, כגון: ספות, כורסאות, כסאות, ארוניות, שידות, שולחנות קטנים (גם פינתיים), טלוויזיות, כלי אוכל... אם יש לכם משהו מכל אלה שאינכם משתמשים בו, ואתם מוכנים למסור, נא צרו קשר עם נועה שביט-עוז 050-6822785 ונודה לכם מאד!

מיטת תינוק למכירה

הילדים שלנו גדלו !!! למי שמעוניין, הורים או סבים מיטה לתינוק במצב מעולה, יפה מאוד!! כולל מזרון + סדינים 400 ש"ח וגם.....לול מתקפל, כמו חדש!! (מתאים גם לנסיעות) רק 100 ש"ח

פרטים: דבי שוורצר (050-6537873)

קבאב

1 ק"ג בשר בקר טחון טרי 30% שומן (אפשר גם פחות)
1 צרור פטרוזיליה קצוץ דק
1 בצל גדול קצוץ דק
2 שיני שום קצוצות דק
1 צרור כוסברה קצוץ דק
מלח, פלפל שחור גרוס טרי, 2 כפות שמן זית
אם רוצים לתת לקבאב טויסט קצת ערבי אפשר להוסיף קצת כמון, קינמון, צנוברים- אני אישית מעדיפה טעמים נקיים של בשר ולא של תבלינים יבשים.
מערבבים הכל בקערה (חוץ מהמלח!), מקבבים, ומעלים על מנגל חם חם....

סלט ירקות על הגריל

1 חציל
2 בצלים בינוניים
2 בצל ירוק
2 עגבניות
1 פלפל ירוק חריף, 1 פלפל אדום (גמבה), 1 פלפל צהוב
חציל – עולה שלם על גריל רותח והופכים אותו שהקליפה הופכת לגחל ממש שרוף, זה לוקח קצת זמן אז סבלנות אבל התוצאה תהיה חציל לבן ועסיסי. לאחר שמתקרר מעט יש לחצות אותו לחצי ובעזרת כף להפריד את בשר החציל מהקליפה השרופה.
בצל – חותכים לטבעות עבות מתבלים בשמן זית, מלח פלפל, ושמים על הגריל.
בצל ירוק – מושחים אותו בשמן זית, מפזרים מלח ופלפל שחור וצולים על הגריל – זה נצלה מאוד מהר אז לשים לב שלא ישרף. עגבניה – פורסים לפרוסות עבות, מושחים בשמן זית, מפזרים מלח ופלפל שחור ושמים על הגריל.
פלפל אדום/צהוב/חריף – שמים על גריל רותח וצולים אותו מכל הכיוונים עד שהוא נראה כמו פחם, מוציאים מהאש ישר לתוך שקית ניילון ל 15 דקות, האדים יפרידו בקלות את הקליפה מהפלפל ויהיה אפשר לקלף בקלות.

לאחר שצלינו את כל הירקות חותכים אותם בצורה גסה, מעבירים לקערה, מתבלים בשמן זית, מלח, פלפל שחור, מיץ לימון, עלי אורגנו טריים, פטרוזיליה קצוצה גס ומגישים. בתאבון וחג עצמאות שמח.

מזל טוב

סוף הדרך חנות אופניים אופטימלית

שעות הפתיחה:
ב-ה' 10:00-14:00
16:00-19:00
א' 10:00-14:00
שבת 11:00-14:00
טלפון לפרטים והזמנות:
050.9550237

מבצעי אפריל - מאי בחנות "סוף הדרך" בקיבוץ גזית

מוזמנים לעשות לנו LIKE ולהישאר מעודכנים כל העת במבצעים ואירועים מיוחדים

Marcel Polo תיק למחשב נייד במקום 249 ש"ח רק 99 ש"ח	BROOKS מבחן דגמי ברוקס לנשים ב-199 ש"ח בלבד	saucony נעלי סאקוני לגברים רק 299 ש"ח	new balance נעלי תנוקות NB 993 מידות 21-27.5 רק 129 ש"ח
asics נעלי ספורט Asics גברים + נשים במקום 599 ש"ח רק 299 ש"ח		המבצעים בתוקף עד 15.05.14 או עד גמר המלאי	

קצת הומור... משה קנסקביץ

